

Usporedba afiniteta prema bavljenju kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme između urbane i ruralne škole

Šaškin, Melisa

Master's thesis / Diplomski rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:147:391751>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-06-23**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA UČITELJSKE STUDIJE**

MELISA ŠAŠKIN

DIPLOMSKI RAD

**USPOREDBA AFINITETA PREMA
BAVLJENJU KINEZIOLOŠKIM
AKTIVNOSTIMA U SLOBODNO VRIJEME
IZMEĐU UČENIKA URBANE I RURALNE
ŠKOLE**

Zagreb, listopad 2018.

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA UČITELJSKE STUDIJE**

Zagreb

PREDMET: KINEZIOLOŠKA METODIKA

DIPLOMSKI RAD

Ime i prezime pristupnice: Melisa Šaškin

TEMA DIPLOMSKOG RADA: Usporedba afiniteta prema bavljenju
kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme između urbane i ruralne škole

MENTORICA: dr.sc. Srna Jenko Miholić

Zagreb, listopad 2018.

Sadržaj

Sažetak/Summary

1. Uvod	1
2. Dosadašnja istraživanja	3
3. Cilj	6
4. Tjelesni odgoj i obrazovanje i kineziološke aktivnosti	6
4.1. Kineziološka aktivnost	6
4.2. Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti	7
4.3. Zašto vježbati?	7
5. Metodologija istraživanja	9
5.1. Uzorak ispitanika	9
5.2. Anketni upitnik	10
5.3. Obrada podataka	10
6. Rezultati i rasprava	11
7. Zaključak	34
8. Popis literature	35

Životopis

Prilog

Izjava o samostalnoj izradi rada

Usporedba afiniteta prema bavljenju kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme između urbane i ruralne škole

Sažetak

Cilj ovog istraživanja bio je saznati koliko se učenici primarnog obrazovanja bave kineziološkim aktivnostima u svoje slobodno vrijeme te koje su razlike u afinitetima prema bavljenju kineziološkim aktivnostima između učenika urbane i ruralne škole. U istraživanju je sudjelovalo 279 učenika urbane škole i 85 učenika ruralne škole, ukupno 364 ispitanika. Učenici su anketirani. U anketi su trebali zaokružiti bave li se određenim kineziološkim aktivnostima, sviđa li im se ta kineziološka aktivnost te ocjenu kojom bi ocijenili naveden kineziološku aktivnost. Anketa se sastojala od 48 čestica. Analiza rezultata je pokazala da je općenito bavljenje kineziološkim aktivnostima između učenika ruralne i učenika urbane škole vrlo slično, dok je količina kinezioloških aktivnosti kojima se učenici ruralne i urbane škole bave drugačija. U urbanoj se školi učenici bave raznovrsnijim kineziološkim aktivnostima, dok se u ruralnoj uglavnom ponavljaju nogomet, biciklizam i slično.

Ključne riječi: afinitet; grad; izvanškolske kineziološke aktivnosti; selo; sport

Comparison Of Affinity for Physical Activities in Leisure Time Between Urban and Rural Schools

Summary

The aim of this study was to find out how many primary school students are engaged in sports in their leisure time and what are the differences when it comes to the affinity for physical activity between urban and rural school students. The study involved 279 urban school students and 85 rural school students, amounting to a total of 364 respondents. The students were evaluated through the questionnaire. In the questionnaire, they were supposed to check whether they practiced a particular sport or not, whether they liked the sport and they were supposed to evaluate the sport in question. The questionnaire consisted of 48 items. The analysis of the results showed that in general, kinesiological activities between rural and urban students are very similar, while the amount of kinesiological activities that rural and urban school students are dealing with is not alike. In an urban school, pupils are engaged in more diverse kinesiological activities, while in rural areas, football, cycling and so on are mostly repeated.

Key words: affinity; city; countryside; extracurricular physical activities; sport

1. Uvod

Mnogo toga ima utjecaj na naše navike i aktivnosti. Odgoj, okolina, prijatelji... Najčešće će se neko dijete baviti nečim ukoliko njegov prijatelj ili prijateljica također sudjeluje u tome. Pitanje je koliko se djece bavi nekim aktivnostima u svoje slobodno vrijeme te koliki udio tog vremena zauzimaju kineziološke aktivnosti. U današnje doba tehnologije neko dijete će možda radije igrati igrice na računalu ili mobitelu nego igrati nogomet. Autorica smatra da je na odraslima da poguraju djecu ka što češćem bavljenju nekim kineziološkim aktivnostima. Andrijašević (2015) piše kako uz sva današnja napredovanja tehnologije i znanosti, prometne povezanosti, ipak nema za sve pozitivnih efekata. Brzina promjena i globalizacija svode ljude na masu. Umanjuje se vrijednost objektivnog gledanja na stvarne potrebe, kreativnost i komunikaciju. Današnju tehnologiju koriste djeca i prije no što krenu u školu. Kineziološka aktivnost i rekreacija te vježbanje su samo dio sadržaja koji mogu poboljšati ljudski status te dati pozitivan učinak na organizam. Findak, Metikoš i Mraković (1992) naveli su razlike između tjelesno aktivnih i neaktivnih osoba. Počevši od toga da aktivne osobe imaju veću mišićnu masu, veću prokrvljenost mišića, teže srce, manji krvni tlak, samim time uočljivo je da neaktivne osobe imaju manji aerobni i vitalni kapacitet, manju izdržljivost, manju radnu sposobnost itd. To sve ukazuje na to da se mora što prije početi s tjelesnom aktivnošću. U ovom istraživanju govori se o tome je li to zaista tako.

Sindik (2008) je napisao kako je cilj sportske rekreacije održavanje zdravlja i kondicije, socijaliziranje kroz ne nužno sustavno bavljenje sportskim aktivnostima. Kao odraslima, i djeci je potrebno vježbanje, odnosno bavljenje nekim sportskim aktivnostima prvenstveno radi zdravlja. Naravno, sve je povezano. Ukoliko ne vježbamo, nemamo dobro razvijene mišiće – ako nemamo dobro razvijene mišiće, nemamo snage ni dobar potporanj kostima i zglobovima te ćešće dolazi do povreda. Isto tako kod pretilosti – težina na kralježnici i zglobovima utječe na česta pogrbljenja, povrede, bolove. Bez dobre mišićne strukture dolazi do skolioze, kifoze i mnogih drugih poremećaja u tijelu. Naravno, vježbanjem utječemo i na kondiciju te dišni sustav. Potrebno je djecu aktivirati u svim aspektima sporta. Ilišin (2007) je zaključio kako su aktivnosti unutar slobodnog vremena mladih strukturirane u osam obrazaca, a to su elitni, ruralni, urbani, obiteljski, sportski, medijski, aktivistički i pasivni. Ilišin također navodi kako se mladi u Hrvatskoj uglavnom u svoje slobodno vrijeme družu s prijateljima, slušaju glazbu, gledaju televiziju, idu u kazališta. Navodi kako se svaki drugi bavi nekim sportom u svoje

slobodno vrijeme. Prema Sindiku (2008), bavljenje sportskim aktivnostima ne samo da uči djecu motoričkim vještinama, održava fizički izgled već i pospješuje samopouzdanje, stvara pozitivnu sliku o sebi, poželjni odnos prema uspjehu i neuspjehu. Naravno, bitno je da dijete trenira ono što zna i što voli. Nije potrebno dijete natrpati aktivnostima; dovoljno im je 30-60min dnevno i postizat će potrebne ciljeve. Ukoliko ih pretrpamo dodatnim aktivnostima, može im dosaditi te će početi odustajati. Također, treba isprobati u čemu su dobri te ustrajati u tome. Gavin, Dowshen i Izenberg (2007) su zaključili da nije samo opasnost za dijete što će se odreći jedne aktivnosti koja mu nije odgovarala, nego će odustati od bilo kojih drugih aktivnosti te će se pretvoriti u *vreću ispred televizora*. Poželjno je razgovarati s djetetom, objasniti važnost bavljenja sportom te pokušati ga dovesti do toga da sam zaključi da bi nešto radio te da odabere što – razgovarati je li dobro to ili ima nešto bolje. Gavin (2007) je također zaključio kako se broj pretile djece povećao za tri puta od 1980. Današnje doba prepuno je zanimacija koje odvrćaju pozornost od zdravog načina života, počevši od tehnologije, reklama brze hrane, restorana brze hrane na svakom koraku. Sve manje je igranja vani, odnosno igre koje uključuju fizičku aktivnost. Sve to rezultira manjim kretanjem, odnosno pretiilošću, nezdravim životom. Sjedenje pred televizorom, tabletom, laptopom, playstationom i sl. zamijenilo je igre lovice, skrivača, ledene babe. Tu je krivnja roditelja i okoline. Neke stvari ipak treba djetetu nametnuti. On *ne zna* sam što je dobro za njega – zato i je dijete. Treba mu nametnuti da je baljenjem sportom zdravo, a pustiti ga da odabere kojim sportom bi se bavio.

Neka dijete isproba nekoliko sportova, individualnih, ekipnih... Neka ne razmišljaju koliko će manje zbog toga igrati *playstation*. Potrebno je usaditi posve suprotno razmišljanje – koliko će manje biti zdravi zbog ne vježbanja. Svoje slobodno vrijeme moraju znati podijeliti na razne aktivnosti koje im pogoduju – sport, odmor, igra...Sindik (2008) je napisao da je dijete bitno naučiti organizaciji slobodnog i *neslobodnog* vremena. Sami bi trebali znati koliko vremena na što trebaju izdvojiti. Gavin i sur. (2007) prikazuju u tablici kako individualni sportovi imaju veći postotak utjecaja na gipkost, nadzor tijela te djelomično na koordinaciju, dok ekipni bolje utječu na koncentraciju, brzinu, ustrajnost, a i snagu. Naravno, sve je bitno, ali i individualno – svakom djetetu je potrebno nešto drugačije. U ovom će se radu vidjeti koliko učenici razredne nastave treniraju, treniraju li što žele i koliko sportova treniraju. Autorica smatra da postoji razlika koliko je koji sport zastupljen u ruralnoj ili urbanoj školi. Možda je u ruralnoj više prisutan nogomet, dok bi se u urbanoj školi više mogli baviti taekwondo ili klizanjem. Pitanje je i žele li se učenici ruralne škole baviti nekim sportom koji im nije pristupačan, ali to će se vidjeti kasnije u ovom istraživanju.

2. Dosadašnja istraživanja

Božović je 2007. pisao o slobodnom vremenu i igri. Pitanje je bilo igramo li se zato što imamo slobodno vrijeme ili imamo slobodno vrijeme zato što se igramo. Kakva god igra bila najpotpunije ispunjava ljudsku egzistenciju i time ostvaruje slobodno vrijeme. Slobodno se vrijeme odigrava i u igri dolazi do punog izraza.

Mlinarević, Miliša i Proroković su 2007. godine istraživali slobodno vrijeme mladih u procesima modernizacije te uspoređivali slavonske gradove i Zadar. Uspoređivalo se sadržaje slobodnog vremena mladih i njihovim orijentacijama u pet slavonskih gradova i Zadra. Provedeno je empirijsko istraživanje. Istraživanja nisu potpuno usporediva, ali daju dovoljno elemenata za poopćavnije rezultata primjenom sličnih instrumenata istraživanja. Pokušalo se odrediti slobodno vrijeme, suvremeni trendovi slobodnog vremena mladih, njihovi specifični životni stilovi, čimbenici utjecaja na slobodno vrijeme te socijalno okružje mladih u slobodnom vremenu. Zaključilo se da mladi Slavonije i Zadra najčešće provode nestrukturirano slobodno vrijeme u druženju, zabavi i dokolici, time su relativno nezadovoljni kao i mjestima gdje ga provode.

Badrić, Prskalo i Šilić su 2011. istraživali razliku u strukturi slobodnog vremena između učenika ruralnih i urbanih područja. Pokušavali su odrediti sveukupnu strukturu vremena tijekom radnog dana te na temelju toga odrediti strukturu slobodnog vremena učenika iz 5-8 razreda. Također su htjeli usporediti to vrijeme između ruralne i urbane škole. U istraživanju je sudjelovalo 172 učenika dvije osnovne škole. Urbana škola bila je OŠ Petrinja, a ruralni primjer dali su učenici iz OŠ Jabukovac. Rezultati su pokazali da djeca imaju jako malo slobodnog vremena. Nakon što izvrše svoje obaveze, imaju samo 23% vremena za aktivnosti vezane uz osobne interese i preference. Također su zaključili da najviše slobodnog vremena provode gledajući televiziju. Istraživanje je pokazalo kako se učenici urbane škole mnogo više bave kineziološkim aktivnostima i igrama nego učenici ruralne škole.

Prskalo je 2012. godine istraživao kineziološke sadržaje i slobodno vrijeme učenica i učenika mlađe školske dobi u 2007. i 2012. godini. U istraživanju je sudjelovalo 628 ispitanika od 1-4 razreda. Na prvo mjesto Tjelesnu i zdravstvenu kulturu je za budući život u 2007. godini stavilo je samo 13%, a u 2012. 18% učenika. Preferencija prema predmetu je u 2012. smanjena za 10% (sa 37 na 27%). U 2012. je godini provedba slobodnog vremena u nekoj karakterističnoj statičnoj aktivnosti značajno viša nego u nekoj kineziološkoj aktivnosti, za

razliku od 2007. Sve se više slobodnog vremena koristi za aktivnosti kojima nije potreban nikakav mišićni napor. U kineziološkim izvannastavnim aktivnostima i dalje je značajno manji broj učenika nego u izvanškolskim. Zaključeno je kako je to pokazatelj da su škole nespremne udovoljiti potrebama učenika. Potrebno je prihvatiti činjenicu da je jedna od osnovnih odgojnih zadaća škole stvaranje navike tjelesnog vježbanja.

Badrić, Sporiš i Krističević su 2015. godine istraživali razlike u motoričkim sposobnostima učenika prema razini tjelesne aktivnosti u slobodno vrijeme. U istraživanju je sudjelovalo 434 dječaka od 5-8 razreda osnovne škole. Istraživanje je obuhvaćalo učenike koji pripadaju gradovima Sisku i Petrinji. Izmjereno je 15 mjera motoričkih sposobnosti, 2 mjere morfoloških karakteristika te je pomoću anketnog upitnika procijenjeno vrijeme provedeno u kineziološkim aktivnostima u slobodnom vremenu. Rezultati istraživanja pokazali su da učenici koji se bave dodatnim tjelesnim vježbanjem u slobodno vrijeme imaju bolje rezultate u motoričkim sposobnostima. Značajne razlike bile su kod učenika šestog, sedmog i osmog razreda, dok kod petog nije bilo značajne razlike. Pokazalo se da neaktivni učenici imaju povećanu tjelesnu masu. Slabije su im motoričke sposobnosti.

Šuvar je 2015. godine istraživao slobodno vrijeme u seoskoj sredini. Autor je pisao o fenomenu slobodnog vremena u tradicionalnoj predindustrijskoj i seljačkoj sredini industrijske civilizacije pokazujući kako nastaju promjene naspram tradicionalnog seljačkog života u kojem je dnevno vrijeme cjelovito. Razmatrao je ritmove rada, obiteljske obveze, svetkovine i slobodno vrijeme, ovisno o godišnjem dobu, proizvodnim ciklusima, vremenskim prilikama, raspoloživoj radnoj snazi i vlastitom ritmu rada. Radno i slobodno vrijeme su isprepleteni i tek ekološki čimbenici i biološke potrebe nameću granice jer je proizvodni rad seljaka nedjeljiv od njegovog cjelokupnog života. Na zoran način izlaže transformaciju prazničnih sadržaja, sezonsku i dnevnu dokolicu, utjecaj privrednih i kulturnih čimbenika na opseg i sadržaj tradicionalne dokolice te institucije tradicionalnog provođenja slobodnog vremena u selu.

Badrić, Prskalo i Barić su 2015. godine istražili korištenje slobodnog vremena učenika osnovnih škola. Ispitano je 300 učenika i učenica viših razreda te su uzorci podijeljeni prema spolnoj pripadnosti. Rezultati su pokazali kako se u slobodno vrijeme sportom bavi 59% dječaka, a djevojčica samo 29%. Od kinezioloških aktivnosti dječaci najviše vole nogomet, a djevojčice vožnju biciklom i rolanje.

Jurakić, Trošt i Višković su 2015. istražili organizirane oblike provođenja slobodnog vremena učenika OŠ Bartol Kašić. Cilj je bio istražiti kako učenici provode slobodno vrijeme,

koliko su uključeni u izvannastavne i izvanškolske aktivnosti te koje sportske aktivnosti učenici preferiraju. U istraživanju je sudjelovalo 148 učenika. Rezultati su pokazali da 18% učenika pohađa izvannastavne aktivnosti dok 50% učenika redovito trenira u sportskom klubu. Vodeći su timski sportovi kao nogomet, rukomet, košarka te rolanje, planinarenje i tenis.

Petrić i Novak su 2015. Istraživali interes za sportske aktivnosti učenica i učenika ruralnih sredina. Cilj je bio ustvrditi postoji li interes za sport i sportske aktivnosti. Proveli su anonimnu anketu upitnikom podijeljenim u tri grupacije ponuđenih odgovora na koje su učenici odgovarali sa *pohađam* i *ne pohađam*. Rezultati su pokazali kako se više od 65% učenika i učenica bavi nekom sportskom aktivnošću. Najviše preferiraju igre s loptom.

Jenko Miholić, Hraski i Juranić su 2016. Godine proučavali razlike između urbanih i ruralnih osnovnih škola u sudjelovanju u kineziološkim aktivnostima i provođenju slobodnog vremena. Cilj je bio saznati kako učenici provode slobodno vrijeme te koliko se bave kineziološkim aktivnostima u tom vremenu te se usporedilo urbanu i ruralnu školu. Sudjelovalo je ukupno 139 učenika od 1-4 razreda. Ispitanici su anketirani upitnikom od osam čestica. Korištena je metoda deskriptivne statistike, a za razliku između učenika urbane i ruralne škole korišten je hi-kvadrat test. Pokazalo se da je malo razlika u načinu provođenja slobodnog vremena u odnosu na mjesto stanovanja, ali zabrinjavajuć je broj djece koja kineziološke aktivnosti ne smatraju privlačnim izborom za provođenje slobodnog vremena.

3. Cilj

Cilj ovog istraživanja bio je ustanoviti koliko se učenika razredne nastave bavi kineziološkim aktivnostima u svoje slobodno vrijeme te koji su afiniteti ka bavljenju kineziološkim aktivnostima između ruralne i urbane škole.

4. Tjelesni odgoj i obrazovanje i kineziološke aktivnosti

Findak i Prskalo (2004) definiraju tjelesno obrazovanje kao sastavni i nedjeljivi dio tjelesne i zdravstvene kulture usmjeren na stjecanje i usavršavanje motoričkih i teorijskih znanja koja su potrebna i primjenjiva u svakodnevnom životu. Pišu kako je tjelesno vježbanje jedinstveni psihomotorički proces ostvarivanja konkretnih zadataka tjelesne i zdravstvene kulture višestrukim metodomski organiziranim ponavljanjem tjelesnih vježbi. Također definiraju šport kao oblik tjelesne i zdravstvene kulture koji u najširem smislu označava svaku motoričku aktivnost koju čovjek izvodi da bi postigao maksimalne rezultate u obliku natjecanja.

4.1. Kineziološka aktivnost

Findak i Prskalo (2004) definiraju kineziološku aktivnost kao pojam za ukupnu populaciju aktivnosti koje su podijeljene na konvencionalne i nekonvencionalne aktivnosti. Nekonvencionalni sadržaji služe u razvoju osobina i sposobnosti dok konvencionalni sadržaji razvijaju motoričke sposobnosti. Konvencionalne aktivnosti podijeljene su u četiri skupine, a to su monostrukturalne aktivnosti (atletika, skijanje, plivanje, boćanje, dizanje utega, biciklizam), polistrukturalne aktivnosti (boks, hrvanje, judo, mačevanje, stolni tenis), kompleksne aktivnosti (nogomet, rukomet, košarka, ragbi) te estetske aktivnosti (gimnastika klizanje, plesovi, skokovi u vodu).

4.2. Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti

Prema Cindriću (1992) izvannastavne školske aktivnosti su posebni programi koji se organiziraju i provode u školi za sve zainteresirane učenike: učenike prosječnih sposobnosti, darovite te one s posebnim odgojno-obrazovnim potrebama. O sudjelovanju u tim aktivnostima učenici odlučuju sami što pokazuje želju za sudjelovanjem i uspjehom u izbornoj aktivnosti te veću motivaciju za učenje. Neljak (2010) piše o tome kako su izvanškolske aktivnosti u tjelesnom i zdravstvenom području vrste kinezioloških aktivnosti učenika čiju organizaciju i provedbu ne određuju ni škola ni učitelji. To čine različiti organizacijski i programski oblici okupljanja učenika u društvima, klubovima i institucijama izvan škole.

Jogunica i Barić (2015) pišu još o tome kako sportska rekreacija obuhvaća organizirane i svima pristupačne te stručno vođene programe vježbanja. Oni se izvode u sportsko-rekreacijskim centrima te ostalim prilagođenim prostorijama u blizini stanovanja.

4.3. Zašto vježbati?

Findak i Mraković (1998) objašnjavaju kako nedovoljna mišićna aktivnost izaziva negativne posljedice na lokomotornom i mišićnom sustavu. Razni zdravstveni problemi mogli bi se izbjeći regulacijom težine i vježbanjem odnosno jačanjem mišića. Vježbanje i jačanje mišića cijeloga tijela može čak i spriječiti probleme koji bi doveli i do operacija. Nažalost, većina ljudi razmišlja na način da je bolje liječiti nego spriječiti.

Heath, Pate i Pratt (1993) pišu o tome kako redovita kineziološka aktivnost utječe na održavanje dobrog mentalnog zdravlja i samopoštovanja. Također djeluje na emocionalnu funkcionalnost koja se prenosi u odraslu dob. McKenzie i Kahan (2008) također smatraju kako će se vježbanjem u mlađoj dobi smanjiti rizik obolijevanja u starijoj dobi. Mnogi rizični faktori za bolesti u djetinjstvu mogući su pokazatelji bolesti u odrasloj dobi.

Jogunica i Barić (2015) tvrde kako postoje određene motivacije koje potiču na vježbanje – netko vježba radi zdravlja, netko radi igre i zabave, netko želi pomicati svoje granice, netko se želi natjecati. Također pišu kako su motivacije i učenje i usavršavanje vještina te biti s prijateljima i stvarati prijateljstva. Te se potrebe mogu ostvariti na dva načina. Prvi je organizacija aktivnosti uključujući različite sadržaje kako bi se postigli i različiti ciljevi.

Jogunica i Barić (2015) navode sljedeće kao primjer: učenje novih specifičnih vještina, isticati važnost ekipe i snage tima, govoriti o povezanosti vježbanja i zdravlja, osigurati različite uvjete natjecanja, uvoditi nove i neobične aktivnosti, pohvaljivati različite izvedbe te dopustiti odabir igre. Drugi način se odnosi na sposobnost trenera da modulira ciljeve djeteta i osigura uvjete i okolnosti da bude zadovoljno. Isticanje, ne samo pobjede, već naglašavanje truda i ulaganja.

5. Metodologija istraživanja

5.1. Uzorak ispitanika

U istraživanju su sudjelovali učenici razredne nastave iz urbane škole I. OŠ Dugave te ruralne škole OŠ Breznički Hum. Ispitano je ukupno 364 učenika razredne nastave. Ruralnu školu pohađa po jedan razred od prvog do četvrtog razreda razredne nastave, dok u urbanoj svaki razred ima 3 odjeljenja, a, b i c kako je prikazano u Tablici 1.

Tablica 1 Broj učenika po školama

ŠKOLA	SPOL/RAZRED	1	2	3	4	UKUPNO
OŠ DUGAVE	M	24	39	38	29	130
	Ž	42	44	30	33	149
	UKUPNO	66	83	68	62	279
OŠ BREZNIČKI HUM	M	15	14	11	6	46
	Ž	6	13	10	10	39
	UKUPNO	21	27	21	16	85
UKUPNO		87	110	89	78	364

5.2. Anketni upitnik

Upitnik se sastojao od 48 čestica. Korištena je Likertova skala od 6 stupnjeva. Učenici su za svaki sport trebali zaokružiti bave li se tim sportom, bi li se htjeli njime baviti te zaokružiti broj od 1 do 6 za svaku kineziološku aktivnost. Za pitanja poput bave li se ili žele li se baviti trebali su zaokružiti ili *da* ili *ne*. Za pitanje *sviđa mi se* ponuđeno je bilo:

1 – ne sviđa mi se uopće

2 – ne sviđa mi se

3 – ne sviđa mi se ali nemam ništa protiv

4 – sviđa mi se

5 – jako mi se sviđa

6 – obožavam

Za svaku stavku objašnjeno je što znači.

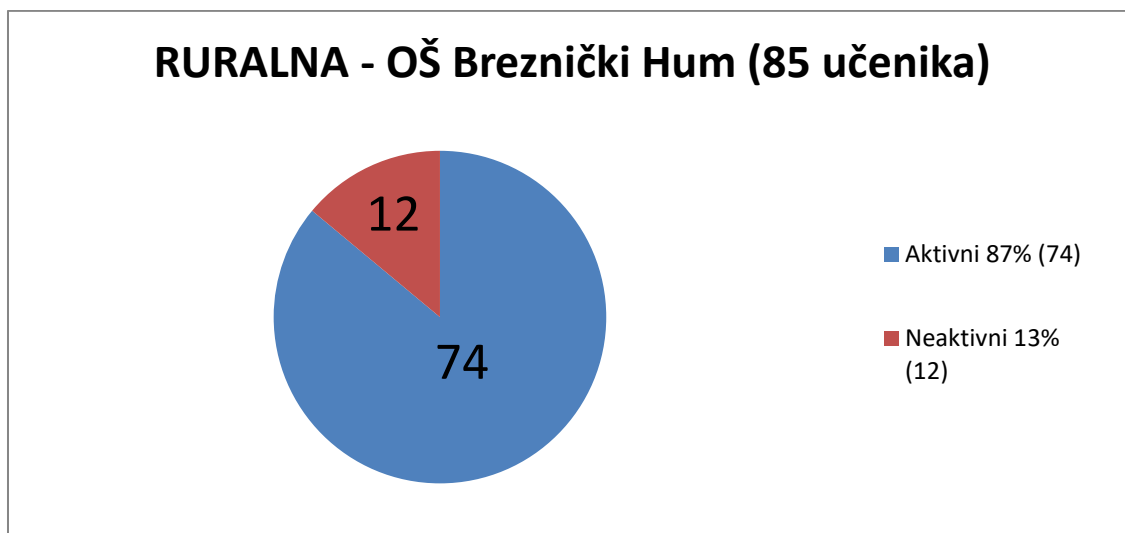
5.3. Obrada podataka

Za analizu podataka korištena je deskriptivno statistička metoda. Podaci su unešeni u Excel tablicu te su izračunati deskriptivni pokazatelji: aritmetička sredina, frekvencija, postotci, min. i max. vrijednosti. Rezultati su prikazani stupičastim dijagramima, tablično te tortnim dijagramima.

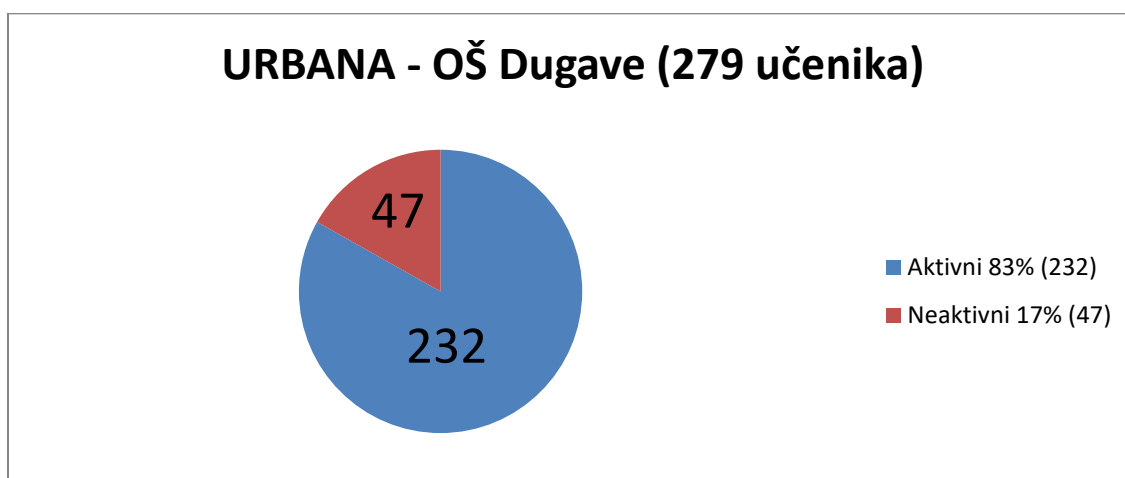
6. Rezultati i rasprava

Na temelju prikupljenih podataka, provedena je analiza u programu Excel te su rezultati u brojčanim oblicima. Određeni rezultati prikazani su u postocima. Rezultati su pokazali kojim se kineziološkim aktivnostima bavi svaki učenik, kojom kineziološkom aktivnošću se najviše učenici bave te koja je razlika u količini bavljenja kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme između urbane i ruralne škole.

Sljedeći grafikon prikazuje koliko se općenito bave učenici kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme u navedene dvije škole.

Grafikon 1 Prikaz bavljenja kineziološkom aktivnošću u ruralnoj školi

Grafikon 2 Prikaz bavljenja kineziološkom aktivnošću u urbanoj školi

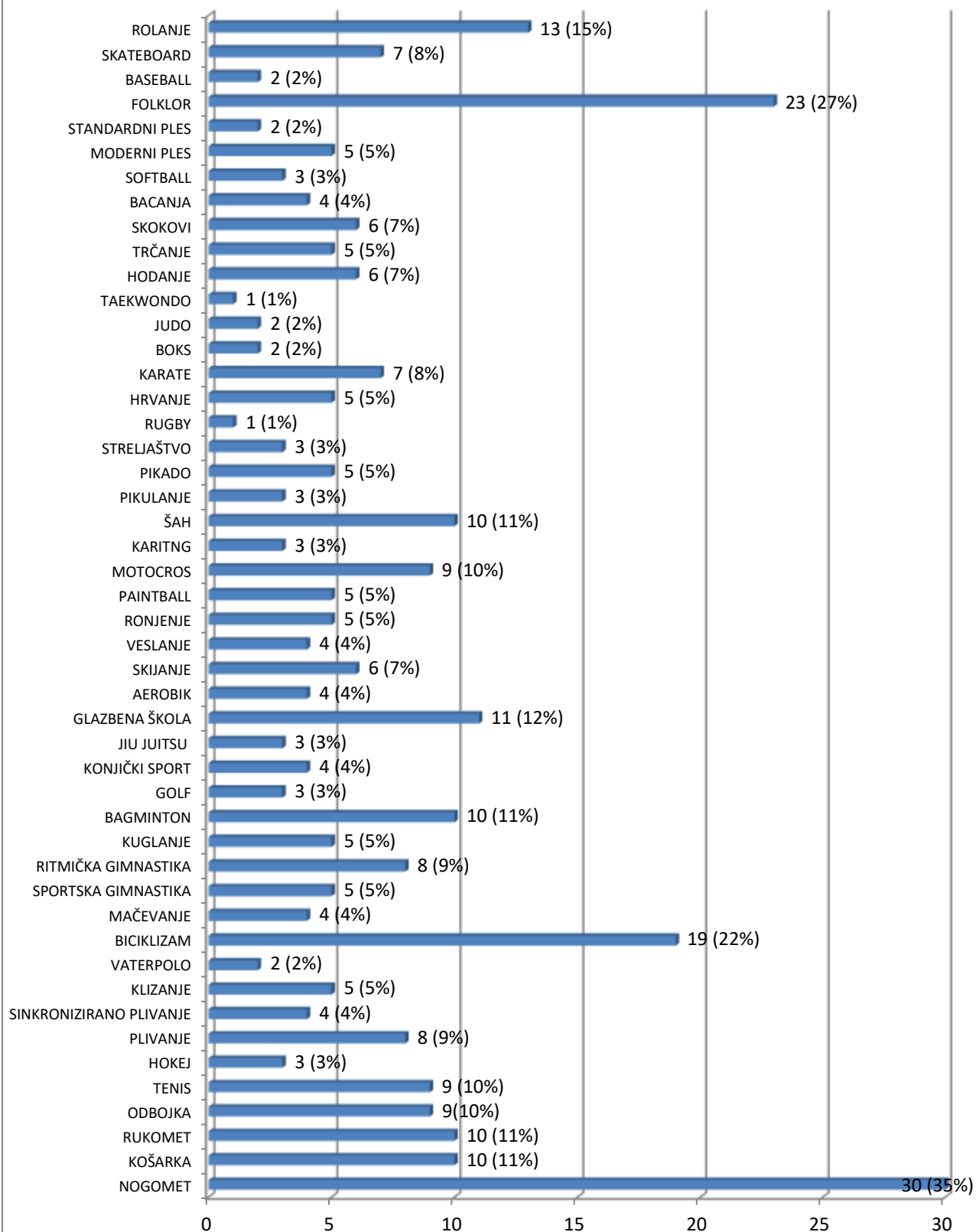
U postotcima prema Grafikonu 1 u ruralnoj školi 87% učenika se bavi nekom kineziološkom aktivnošću u slobodno vrijeme, dok Grafikon 2 prikazuje kako se u urbanoj školi 83% bavi nekom kineziološkom aktivnošću. Naravno, treba uzeti u obzir da je broj učenika u urbanoj školi mnogo veći od broja ruralne škole.

Također se došlo do rezultata koliko se dječaci u odnosu na djevojčice bave kineziološkim aktivnostima. U ruralnoj školi 42 od 46 dječaka se bavi nekim kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme, što je 91%, dok se 32 od 38 (84%) djevojčice bave nekim kineziološkim aktivnostima. U urbanoj se školi 116 od 130 dječaka (89%) bavi nekim kineziološkim aktivnostima, dok se 116 od 149 djevojčica (78%) bavi nekim kineziološkim aktivnostima. Time se vidi da se kineziološkim aktivnostima ipak više bave dječaci nego djevojčice. To će se prikazati na tablici 2.

Tablica 2 Prikaz postotka bavljenja kineziološkom aktivnošću - dječaci i djevojčice

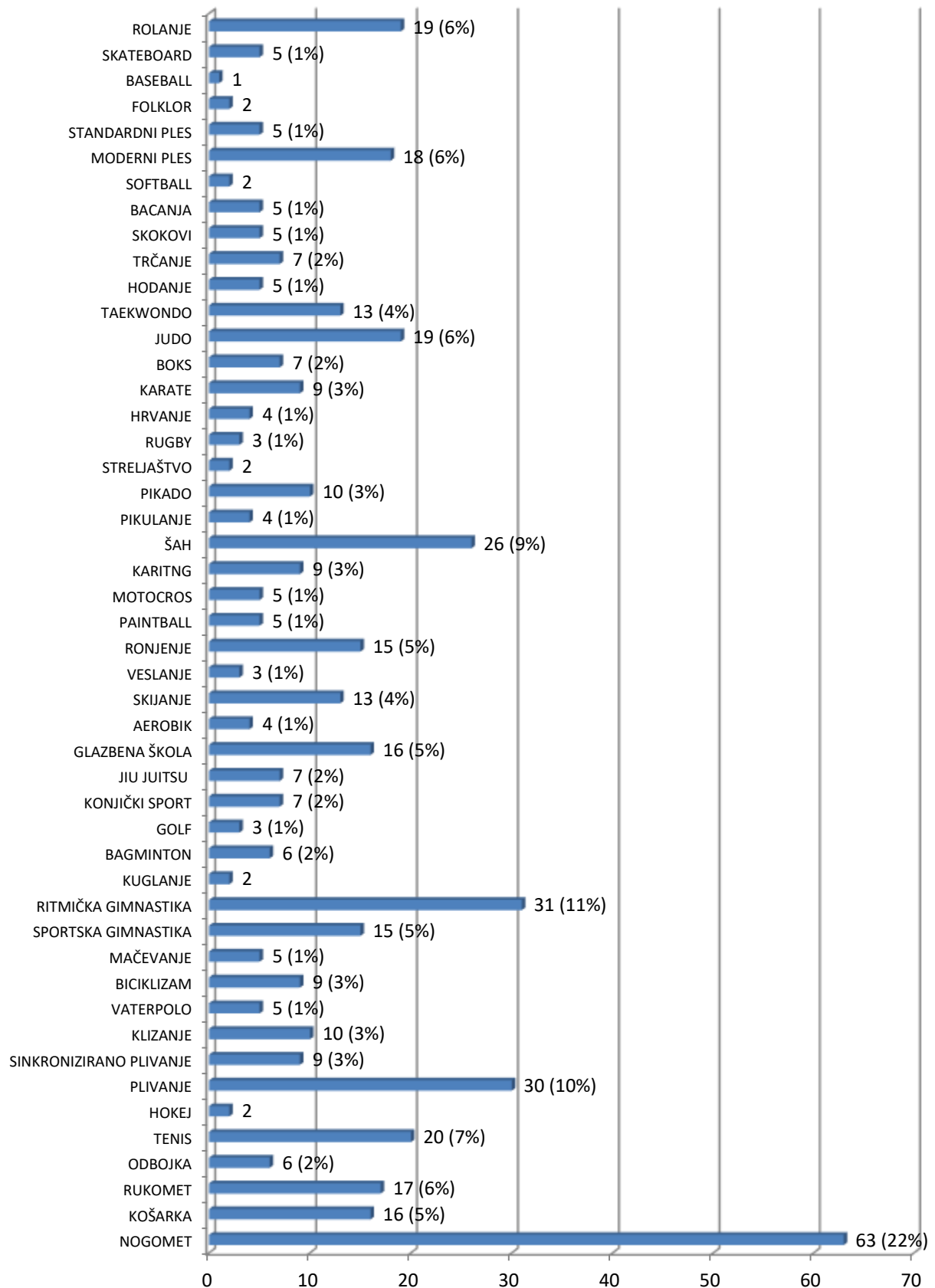
	DJEČACI		DJEVOJČICE	
	N	%	N	%
URBANA ŠKOLA	116/130	89	116/149	78
RURALNA ŠKOLA	42/46	91	32/38	84

RURALNA ŠKOLA

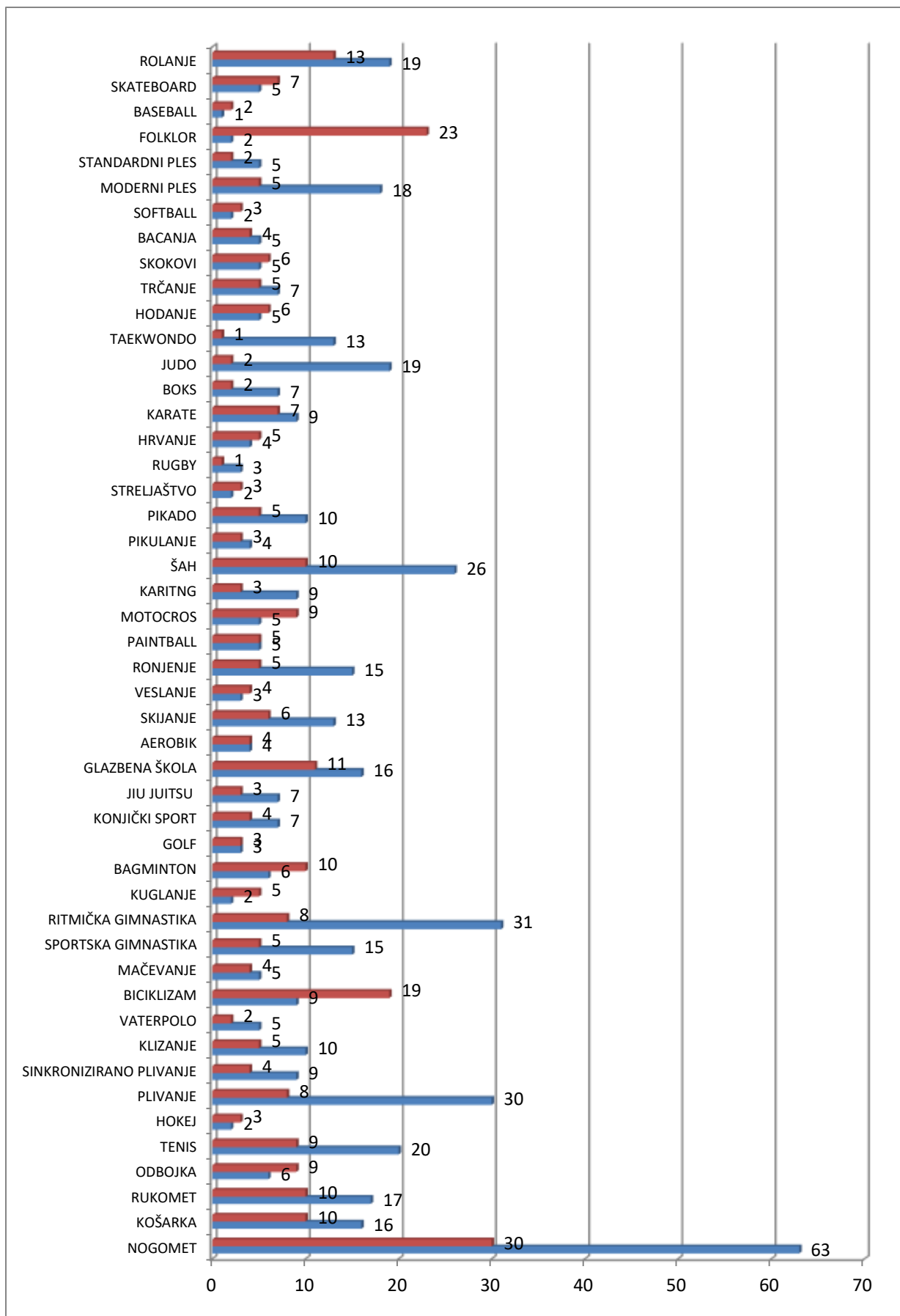

Grafikon 3 Prikaz koliko učencev se bavi kojom kineziološkom aktivnošću – Breznički Hum, n=85

URBANA ŠKOLA

Grafikon 4 Prikaz koliko učencev se bavi kojim kineziološkom aktivnošću – Dugave, n=279

Grafikon 5I Usporedni prikaz bavljenja kineziološkom aktivnošću u obje škole

Kao što je prikazano na grafikonima 3 i 4, u obje škole najpopularniji je nogomet. U ruralnoj školi prva 3 mjesta zauzimaju nogomet sa 35% učenika od ukupno 85, zatim folklor – 27% učenika te biciklizam sa 22%. Radi se tu o običnoj vožnji bicikla, iako je u uputama naznačeno da navedu samo ako se s time redovito bave uz trenera. U urbanoj školi najviše se bave nogometom – 63/279 što je 22% učenika, zatim ritmičkom gimnastikom -11% učenika te plivanjem – 10% učenika.

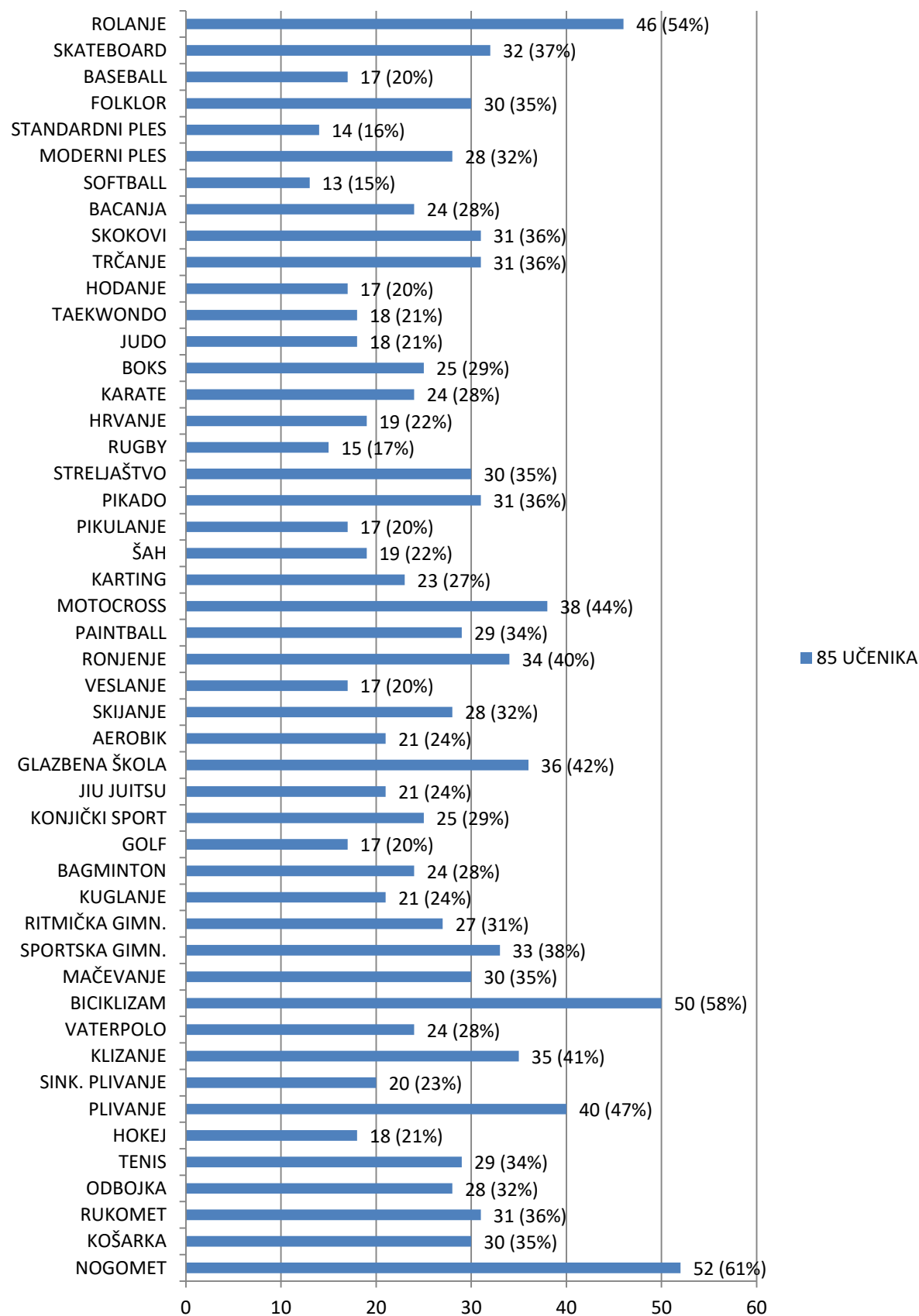
Gledajući oba grafikona – 3 i 4, može se uočiti kako su neki sportovi specifični te se po njima može uočiti drugačije vrste kineziološke aktivnosti između urbane i ruralne škole. Usporedba te dvije škole prikazana je u grafikonu 5. U ruralnoj školi više se bave vanjskim aktivnostima (nogomet, biciklizam, motocross), dok u urbanoj školi ima više učenika koji se bave raznovrsnijim kineziološkim aktivnostima (košarka, rukomet, tenis, taekwondo, boks, paintball...). Treba uzeti i u obzir da urbana škola ima više učenika od ruralne te sami brojevi ne pokazuju pravo stanje, ali količniski gledajući vidi se koje su kineziološke aktivnosti više zastupljene u kojoj školi.

Grafikoni 6 i 7 prikazuju želje bavljenjem kineziološkim aktivnostima za svaku školu posebno. Nakon toga se prikazuje i po spolu. Bitno je znati imaju li djevojčice iste afinitete prema bavljenju kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme kao i dječaci. Pretpostavlja se da će djevojčice biti više zainteresirane za ples, klizanje i slične kineziološkim aktivnostima, dok će kod dječaka prevladavati nogomet, borilačke vještine i slično.

Na grafikonu 6 vidi se koliko je učenika ruralne škole odgovorilo potvrdno na pitanje žele li se baviti određenim kineziološkim aktivnostima. Prisjetimo se da se iz grafikona 3 vidi da se učenici ruralne škole najviše bave nogometom, biciklizmom i folklorom. Na grafikonu 6 vidimo da prva tri mjesta zuzimaju nogomet, biciklizam i rolanje, s time da ni folklor, motocross i plivanje nisu daleko. Rezultati pokazuju kako softball najmanje učenika želi trenirati, ali to se može tumačiti nepoznavanjem aktivnosti jer je dosta učenika ispitivalo što je to softball.

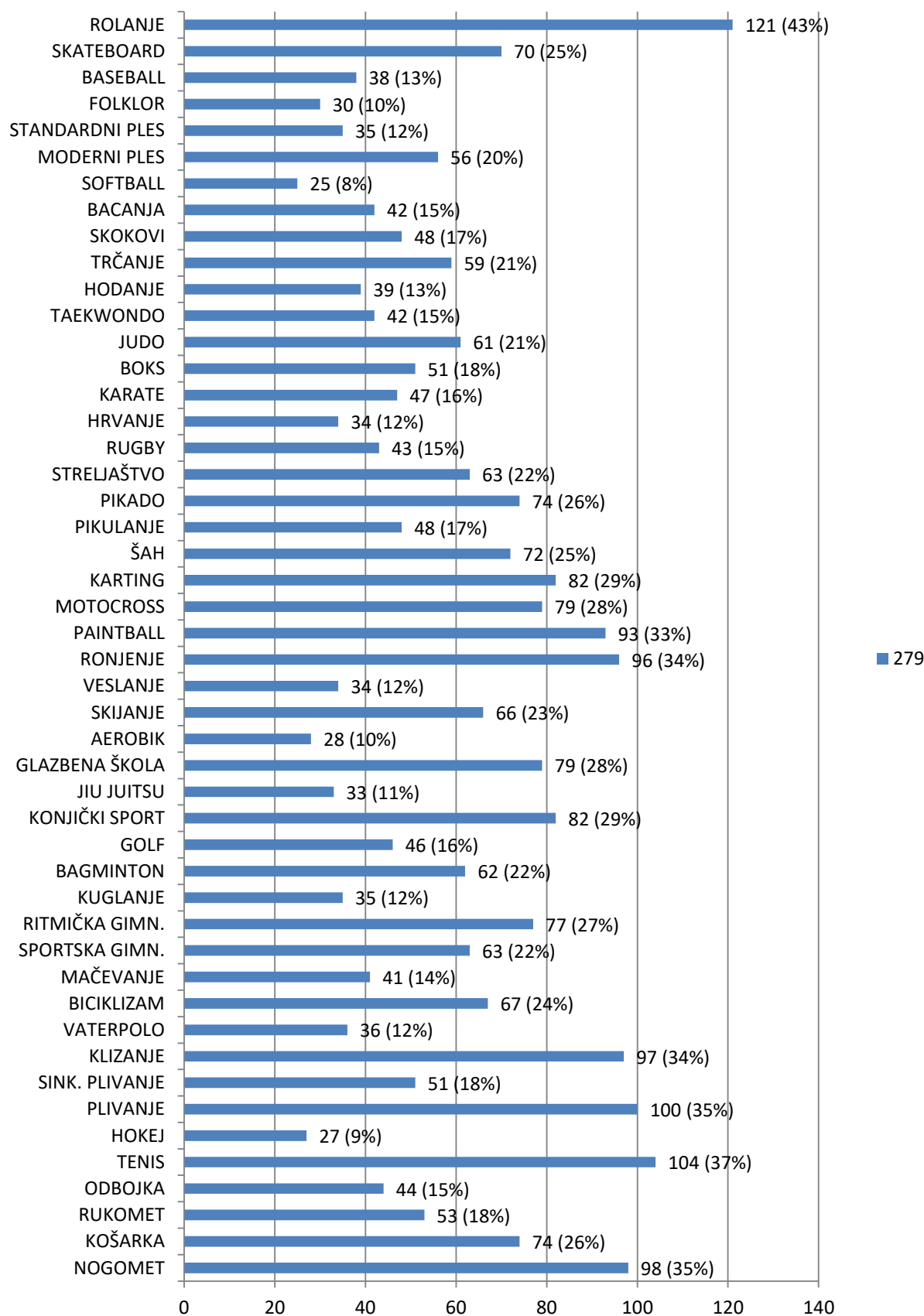
Uz 48 čestica, 49. je bila ponuđena da upišu kineziološku aktivnost kojom se bave, a da nije već navedena. U ruralnoj školi navodili su mažoretkinje (4), stolni tenis (6) i vatrogasci (20). U urbanoj školi su naveli akrobatski rock&roll (3) te *cheerleading* (1).

RURALNA ŠKOLA

Grafikon 6 Prikaz kojom kineziološkom aktivnošću se žele baviti djeca ruralne škole

URBANA ŠKOLA

Grafikon 7 Prikaz kojom kineziološkom aktivnošću se žele baviti djeca urbane škole

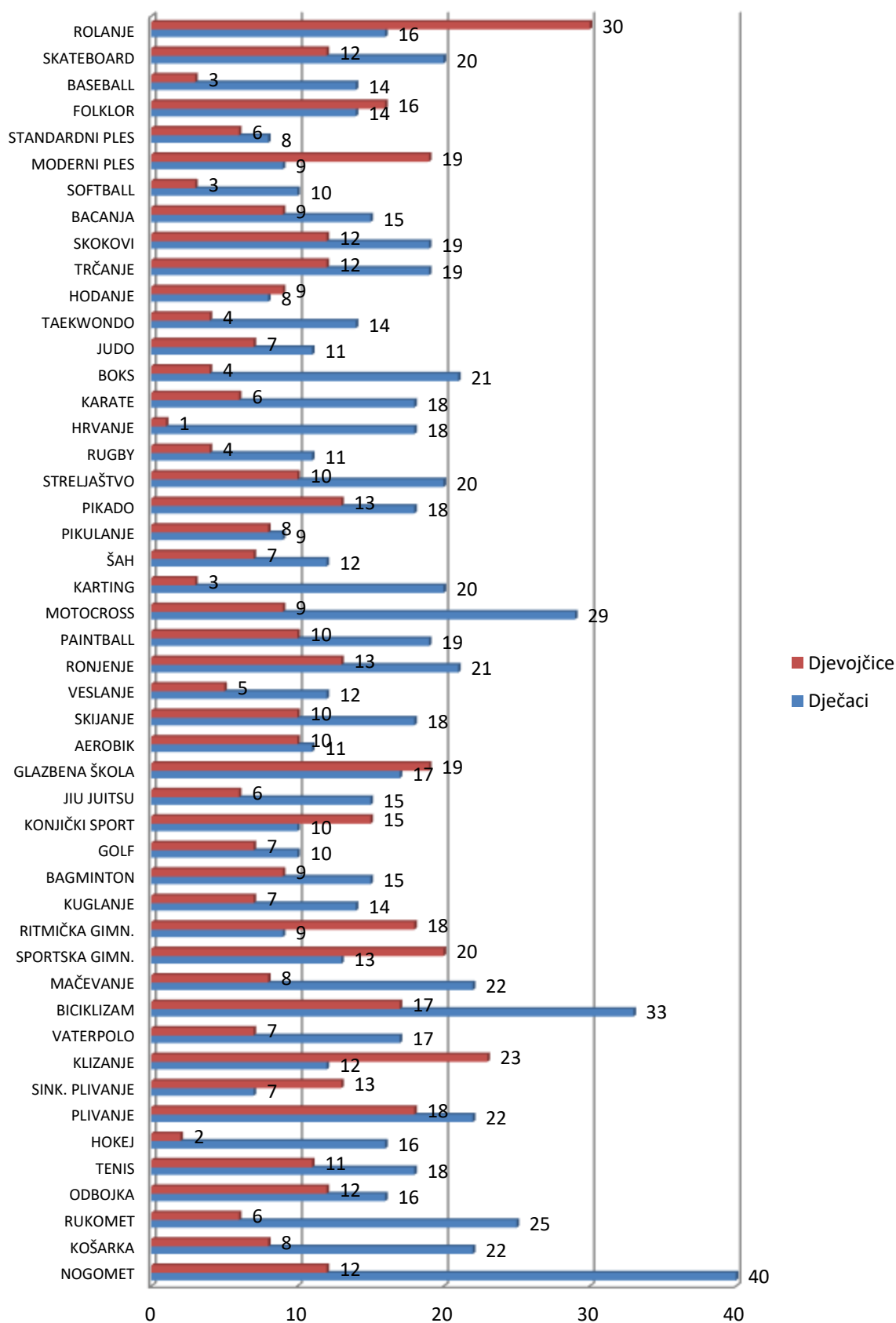
Na grafikonu 7 vidi se koliko je učenika OŠ Dugave odgovorilo potvrdno na pitanje žele li se baviti određenim kineziološkim aktivnostima. Treba se prisjetiti grafikona 4 gdje se uočilo da se učenici najčešće bave nogometom, ritmičkom gimnastikom i plivanjem. Na ovom se grafikonu vidi kako za puno više sportova ima afiniteta od ruralne škole. Je li to do znanja o tim sportovima ili su jednostavno želje gradske djece raznovrsnije, saznat će se kasnije ili na većem uzorku. Ipak je u ruralnoj školi samo 85 učenika. Čak više od 100 djece je zaokružilo potvrdno za tenis, plivanje i rolanje, a nisu daleko ni nogomet, klizanje, ronjenje i paintball. I u urbanoj je školi softball s najmanje odgovorenih *da*.

Na idućim grafikonima 8 i 9 vidi se odnos odgovorenih *da* dječaka i djevojčica za ruralnu i urbanu školu. Grafikon 8 prikazuje potvrdne odgovore za OŠ Breznički Hum. Djevojčicama je očito najzanimljivije rolanje, klizanje i sportska gimnastika, dok su dečki više zainteresirani za nogomet, biciklizam i motocross. Pretpostavka je potvrđena. Najmanje djevojčica je zaokružilo *da* za hrvanje (1 dijete) i hokej (2 djeteta), a nisu daleko ni baseball, softball i karting s 3 odgovora *da*. Najmanje glasova *da* od dječaka dobilo je sinkronizirano plivanje (7), a prate ga hodanje i standardni ples sa 8 glasova. Pretpostavka je da dječaci to smatraju aktivnošću za djevojčice.

Na grafikonu 9 vide se odgovori dječaka i djevojčica OŠ Dugave. Djevojčice imaju najviše afiniteta prema rolanju (96), klizanju i ritmičkoj gimnastici, a blizu je tu i konjički sport, dok su dječaci najviše zaokruživali potvrdne odgovore za nogomet (86) i paintball, a vrlo blizu su i karting i motocross s istim brojem glasova (51). Djevojčice su najmanje zainteresirane za hokej (8), dok dječaci su najmanje odgovorili sa *da* za ritmičku gimnastiku (1), folklor (2) i sinkronizirano plivanje (3).

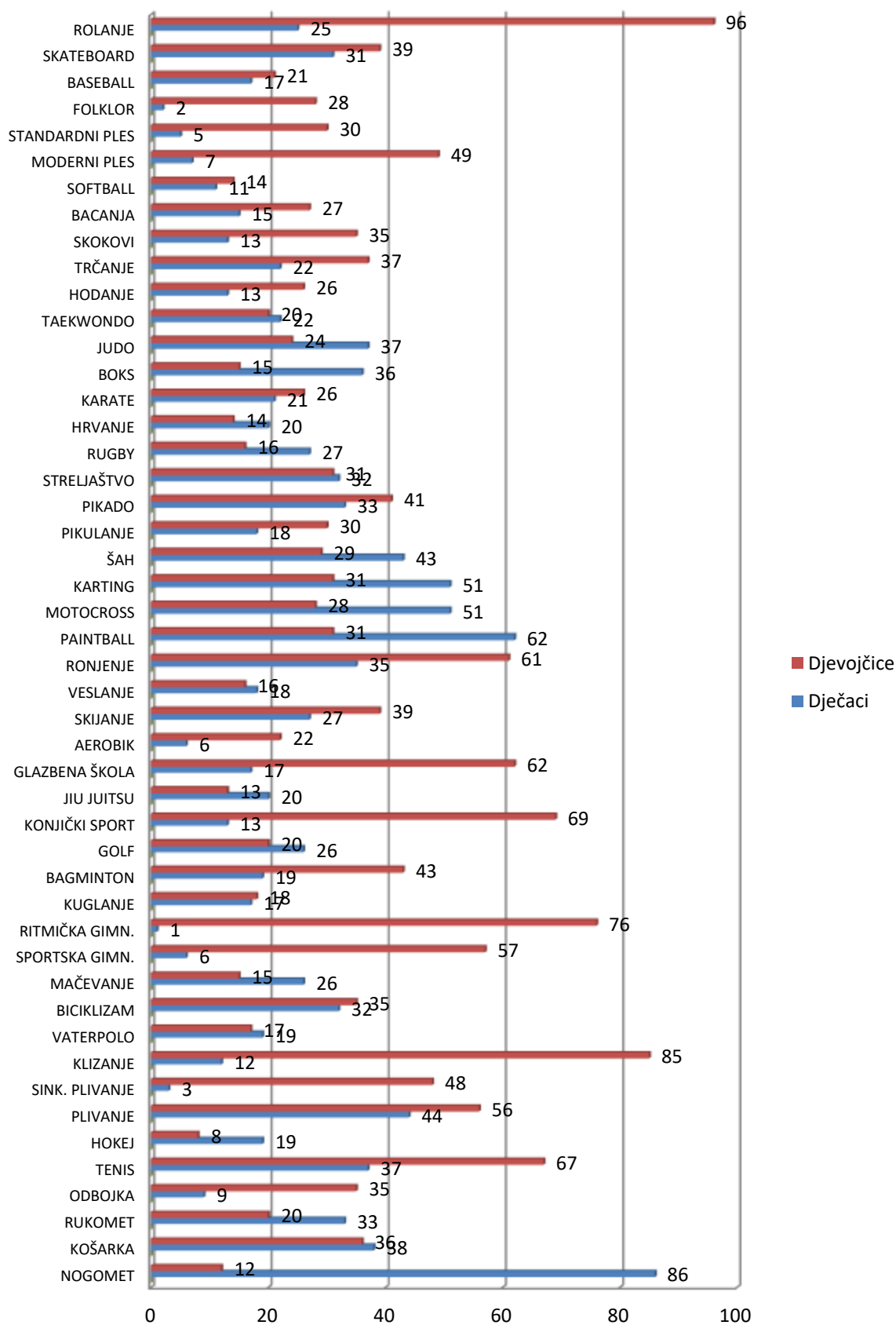
U obje škole vidi se želja djevojčica da se bavi rolanjem i klizanjem te gimnastikom, dok su dječaci u obe škole za nogomet, motocross i slično. Moguće je uočiti raspodjelu na „muško-ženske“ kineziološke aktivnosti, uz poneku iznimku. Autorica pretpostavlja da je odgoj imao utjecaja pri odabiru dječaka i djevojčica čime će se baviti.

RURALNA ŠKOLA

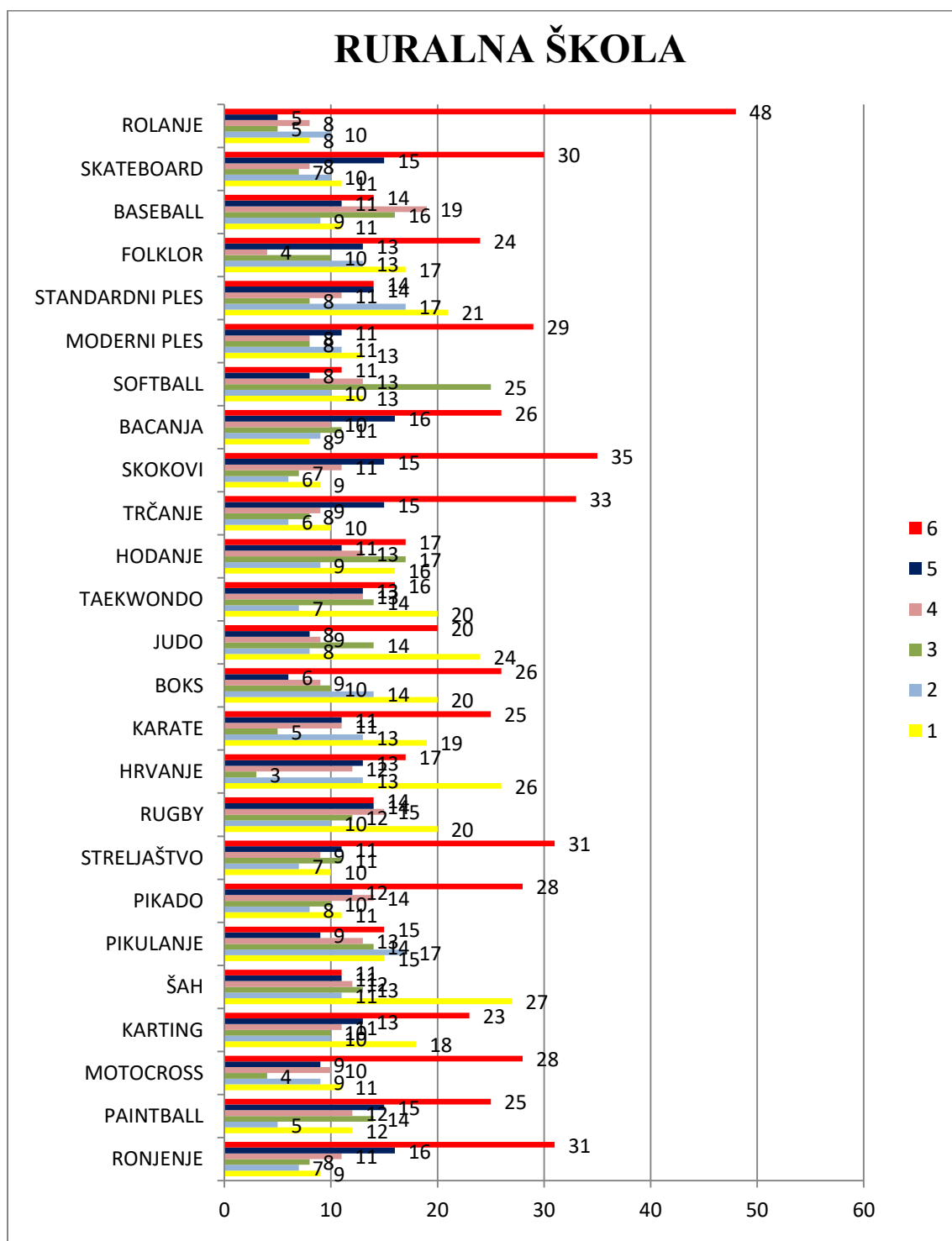
Grafikon 8 Prikaz odgovora da – ruralna škola

URBANA ŠKOLA

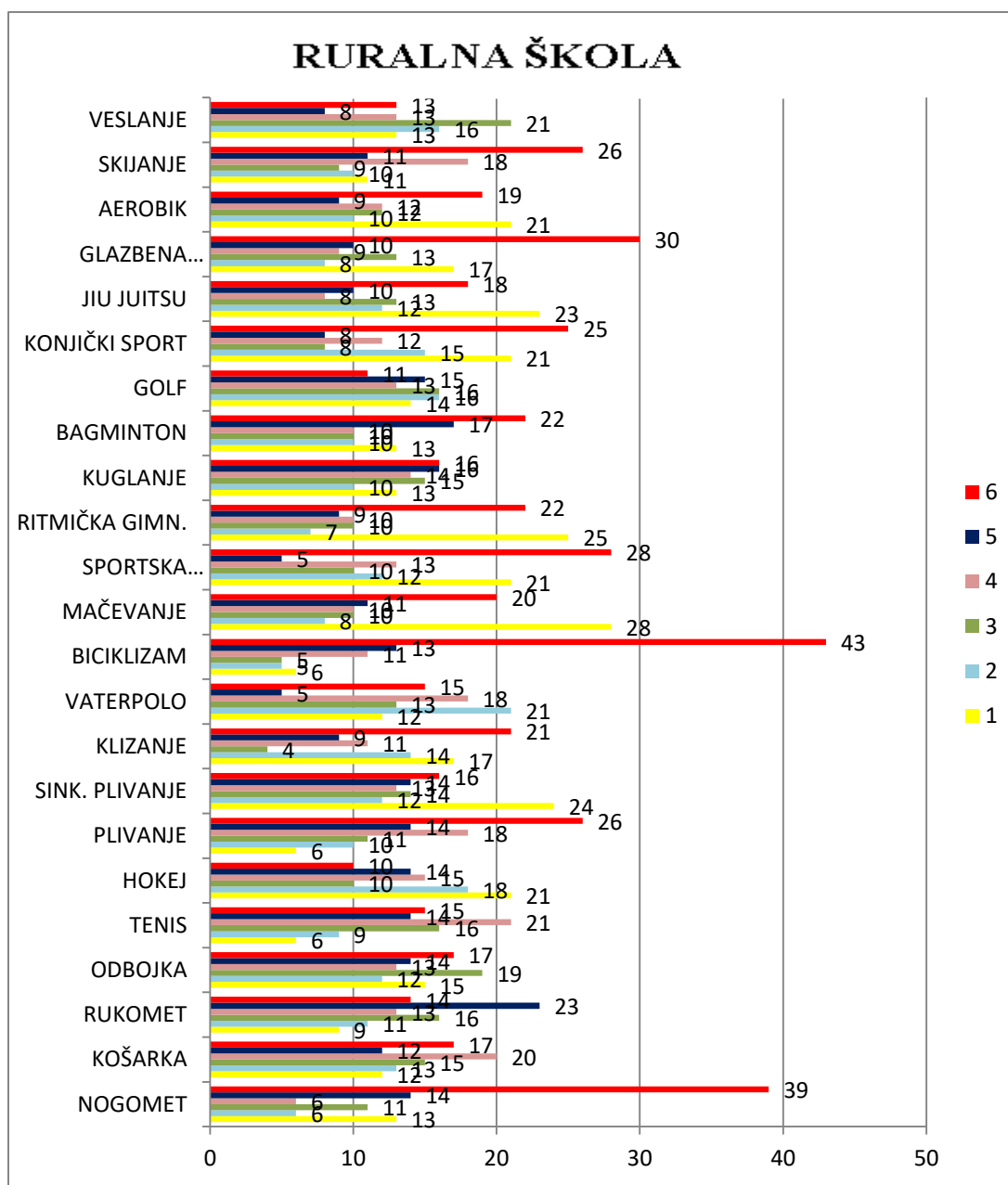

Grafikon 9 Prikaz odgovora da – urbana škola

Uz pitanja bave li se nečim te čime bi se htjeli baviti, učenici su još morali dati ocjenu za svaku kineziološku aktivnost, a to će se prikazati za svaku školu, za svaku kineziološku aktivnost te kako su ocijenile koju kineziološku aktivnost djevojčice, a kako dječaci. Usporedit će se međusobno te s grafikonima koji prikazuju žele li se baviti ili ne. Autorica smatra da će se odgovori i ocjene u većini podudarati.

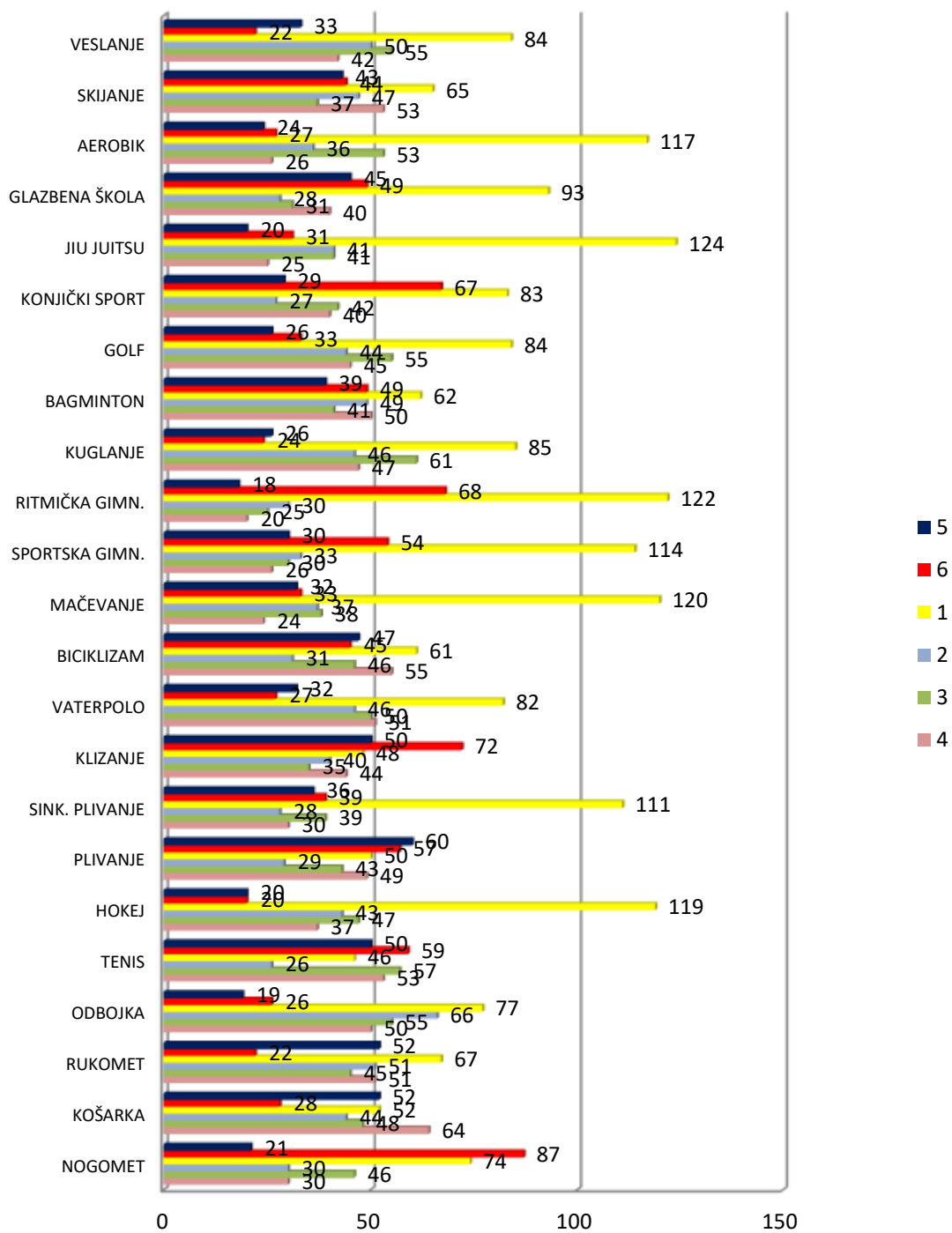
Grafikon 10 Prikaz rezultata Lickertove skale ruralne škole – 1. dio

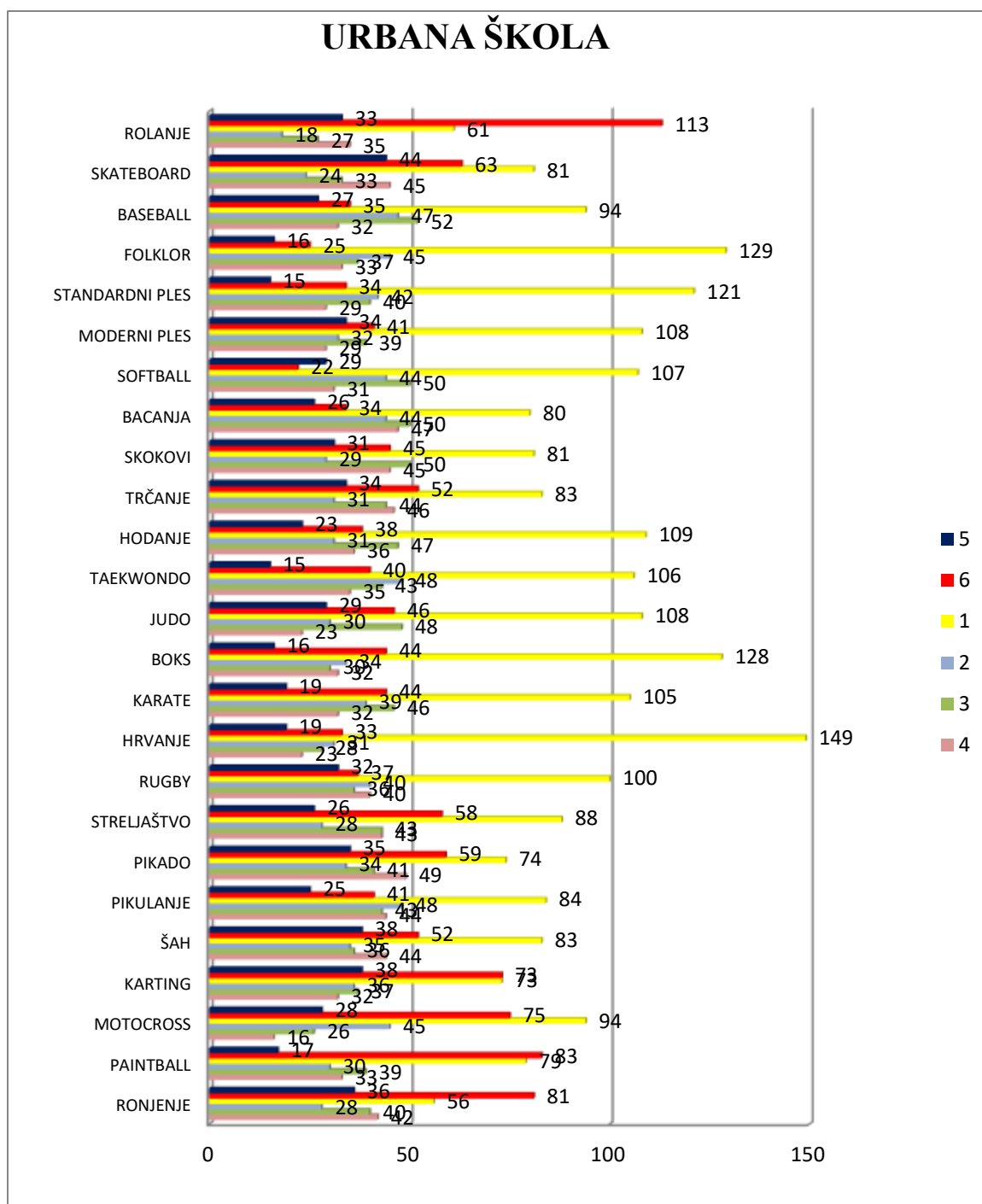
Grafikon 11 Prikaz rezultata Lickertove skale ruralne škole – 2.dio

Grafikoni 10, 11, 12 I 13 prikazuju ocjene dane svakoj kineziološkoj aktivnosti na temelju škole. U ruralnoj školi Breznički Hum prema grafikonima 10 i 11 najbolje su ocijenjeni rolanje (48), biciklizam (43) i nogomet (39), a najviše jedinica dobili su mačevanje (28), šah (27) i hrvanje (26). Pretpostavlja se da je tome djelomično razlog to što ti sportovi nisu česti u ruralnom okruženju. Najviše ocjena 5 dobili su rukomet i klizanje, u ocjeni 4 prevladavaju košarka i skijanje, softball i veslanje u 3 – pretpostavka za softball da većina učenika nije znala što je to, i najviše 2 ima vaterpolo.

URBANA ŠKOLA

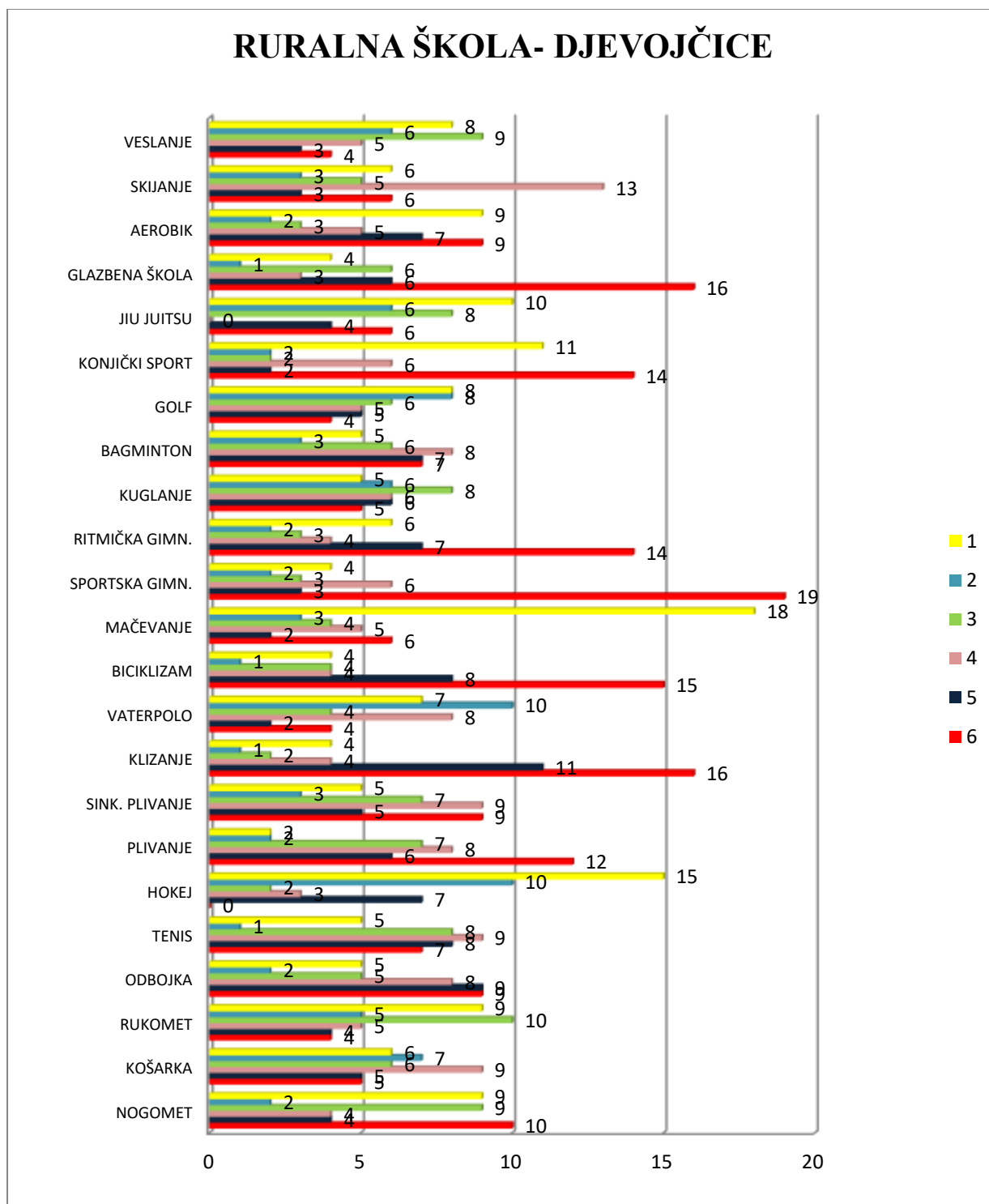
Grafikon 12 Prikaz rezultata Lickertove skale urbane škole – 1.dio

Grafikon 13 Prikaz Lickertove skale urbane škole – 2. Dio

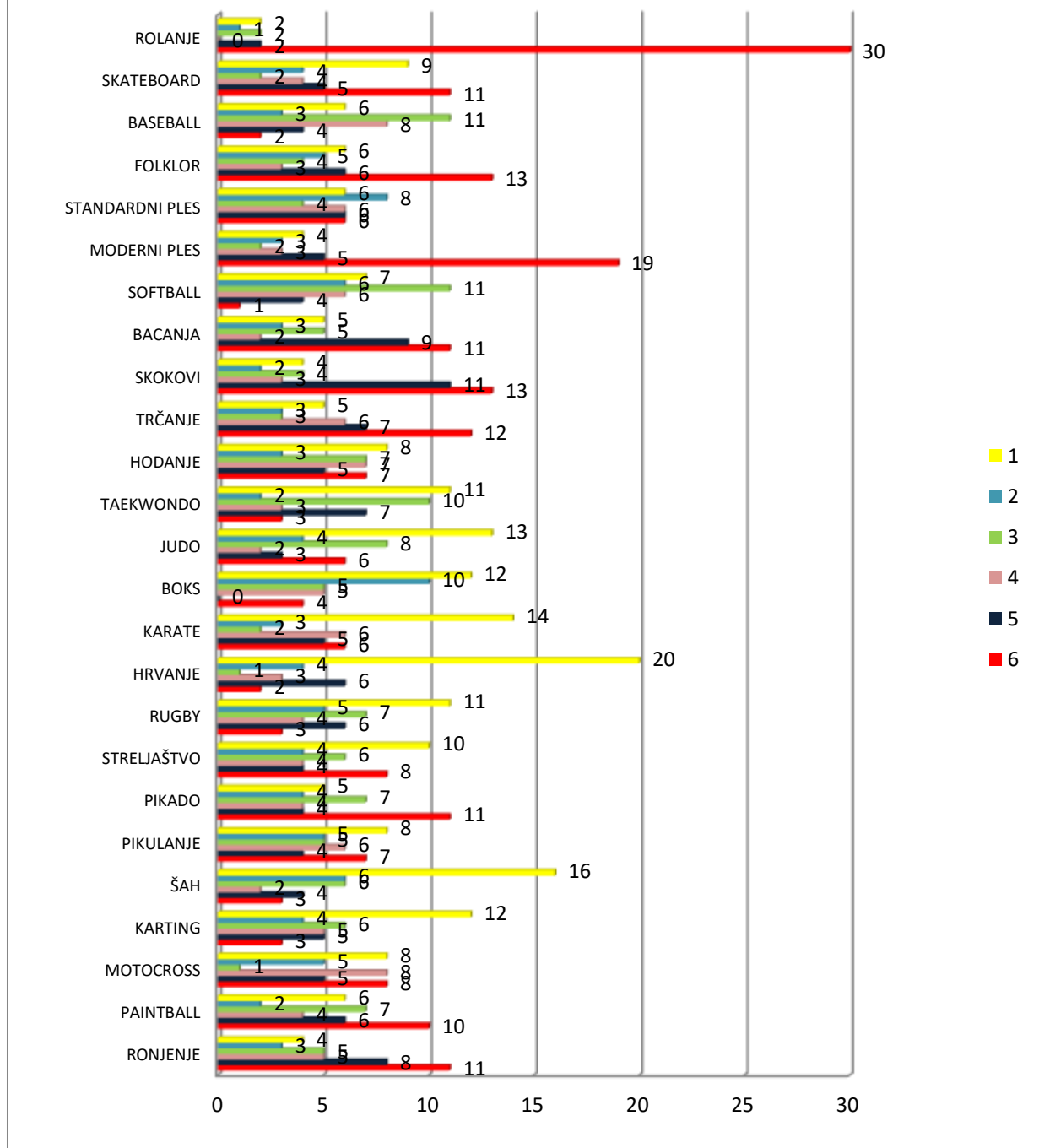
U urbanoj školi Dugave iz grafikona 12 i 13 vidi se da najviše ocjena 6 imaju rolanje (113), nogomet (87) i paintball (83), slično ruralnoj školi, dok kineziološke aktivnosti najviše ocijenjene jedinicom su hrvanje (149), folklor (129) te boks (128). To se može protumačiti jer je folklor rijedak u gradu te učenici nisu bili sigurni što je to. Najviše ocjenom 5 su ocijenjenu plivanje i tenis, 4 je dobila najviše košarka, 3 odbojka i kuglanje te pikulanje je na 2. mjestu jer je dobilo najviše ocjene 2. Zasad po ovim rezultatima može se zaključiti da se ocjene podudaraju s prošlim pitanjima – bave li se tim sportom i žele li se njime baviti.

Nakon analize po školi, odrađena je analiza po spolu. Grafikoni 14 i 15 prikazuju ocjene djevojčica iz OŠ Breznički Hum.

Grafikon 14 Prikaz rezultata Lickertove skale djevojčica ruralne škole – 1.dio

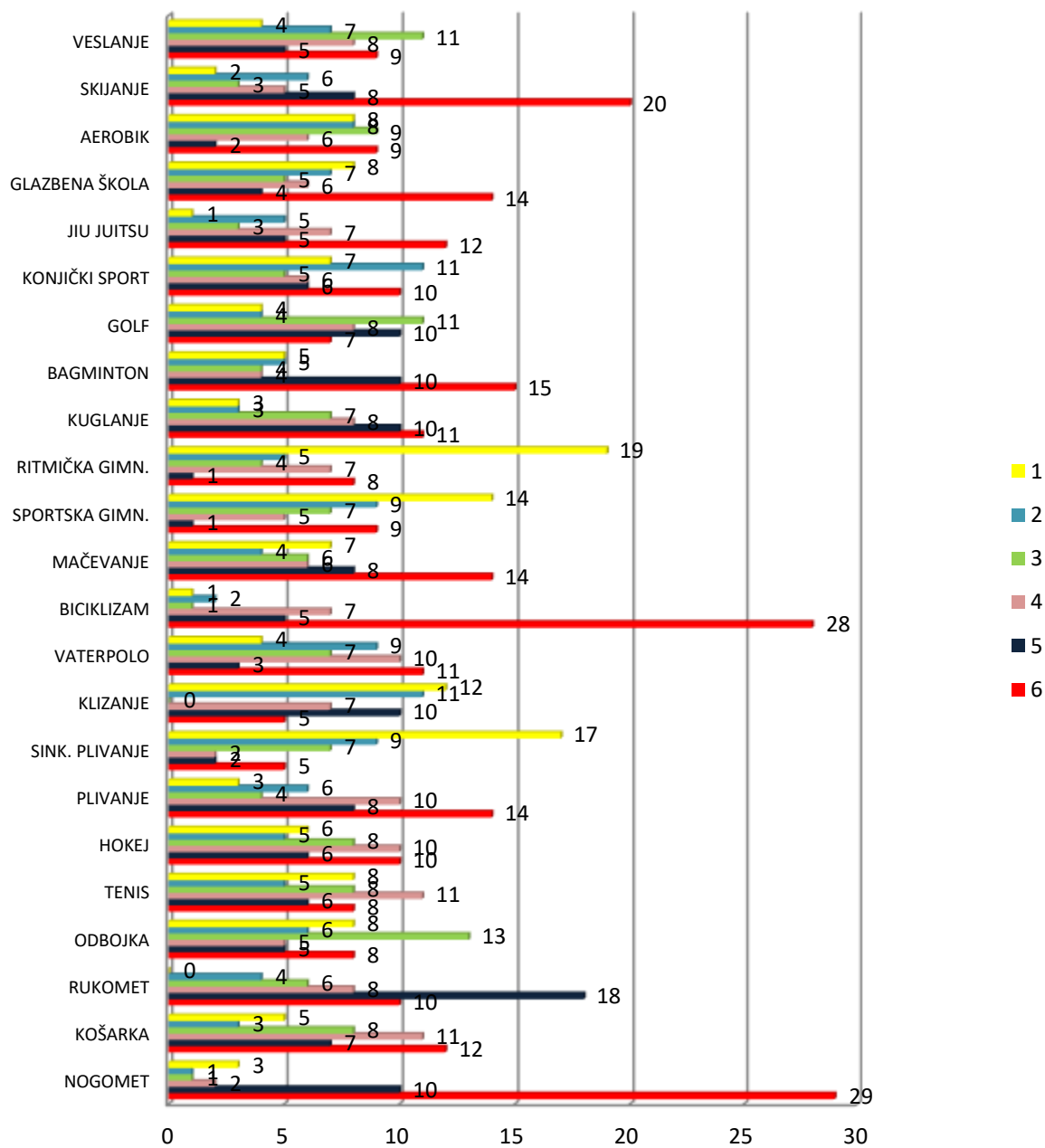
RURALNA ŠKOLA- DJEVOJČICE

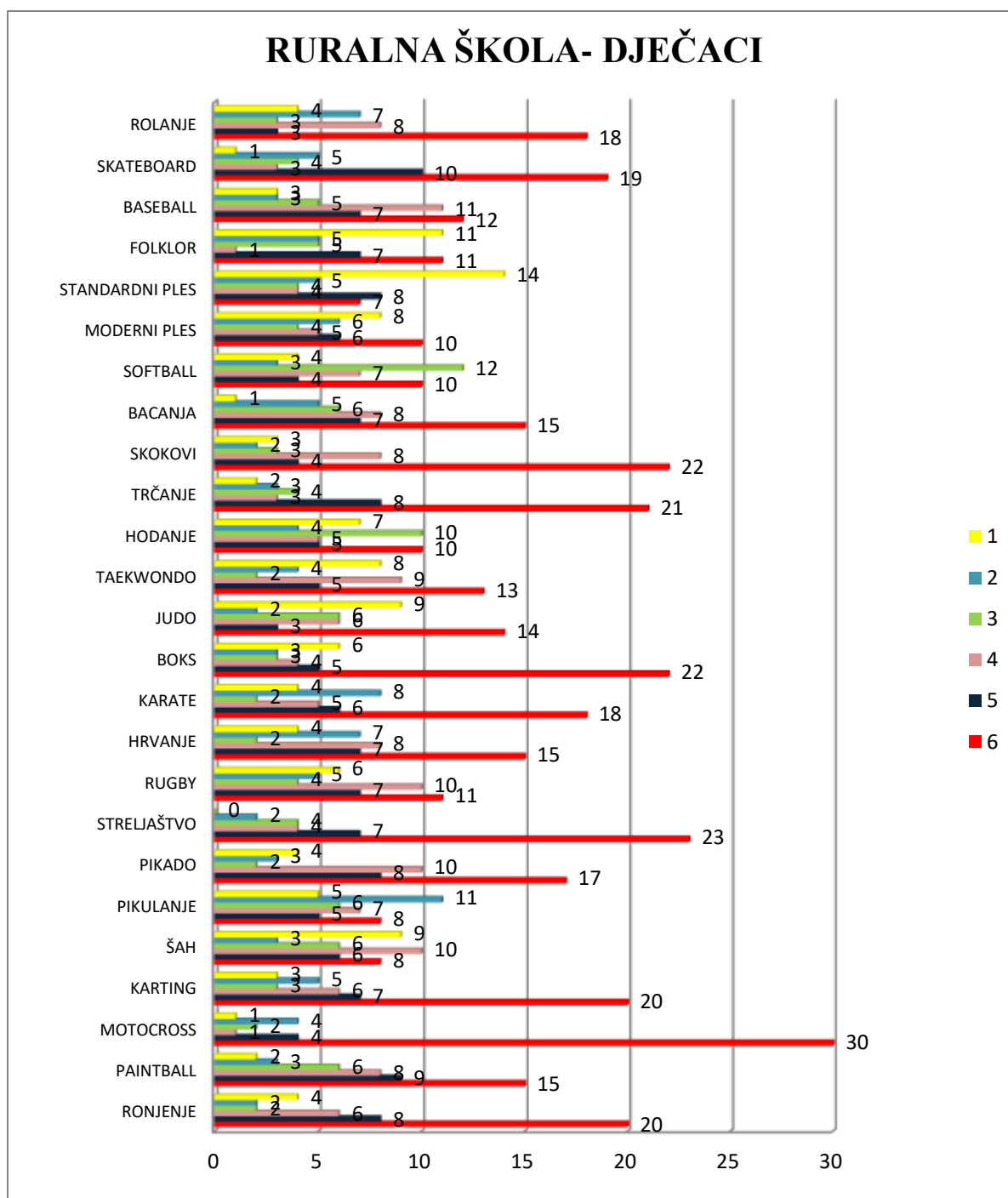
Grafikon 15 Prikaz Lickertove skale djevojčica ruralne škole – 2.dio

Jasno se vidi da su najbolje ocijenjeni rolanje (30), sportska gimnastika (19) i moderni ples (19), a najlošije hrvanje (20) i mačevanje (18). To se podudara s rezultatima dobivenim od pitanja žele li se time baviti. Ocjenu 5 najviše su udijelile klizanju i atletici sa skokovima, dok je na predzadnjem mjestu vaterpolo.

RURALNA ŠKOLA- DJEČACI

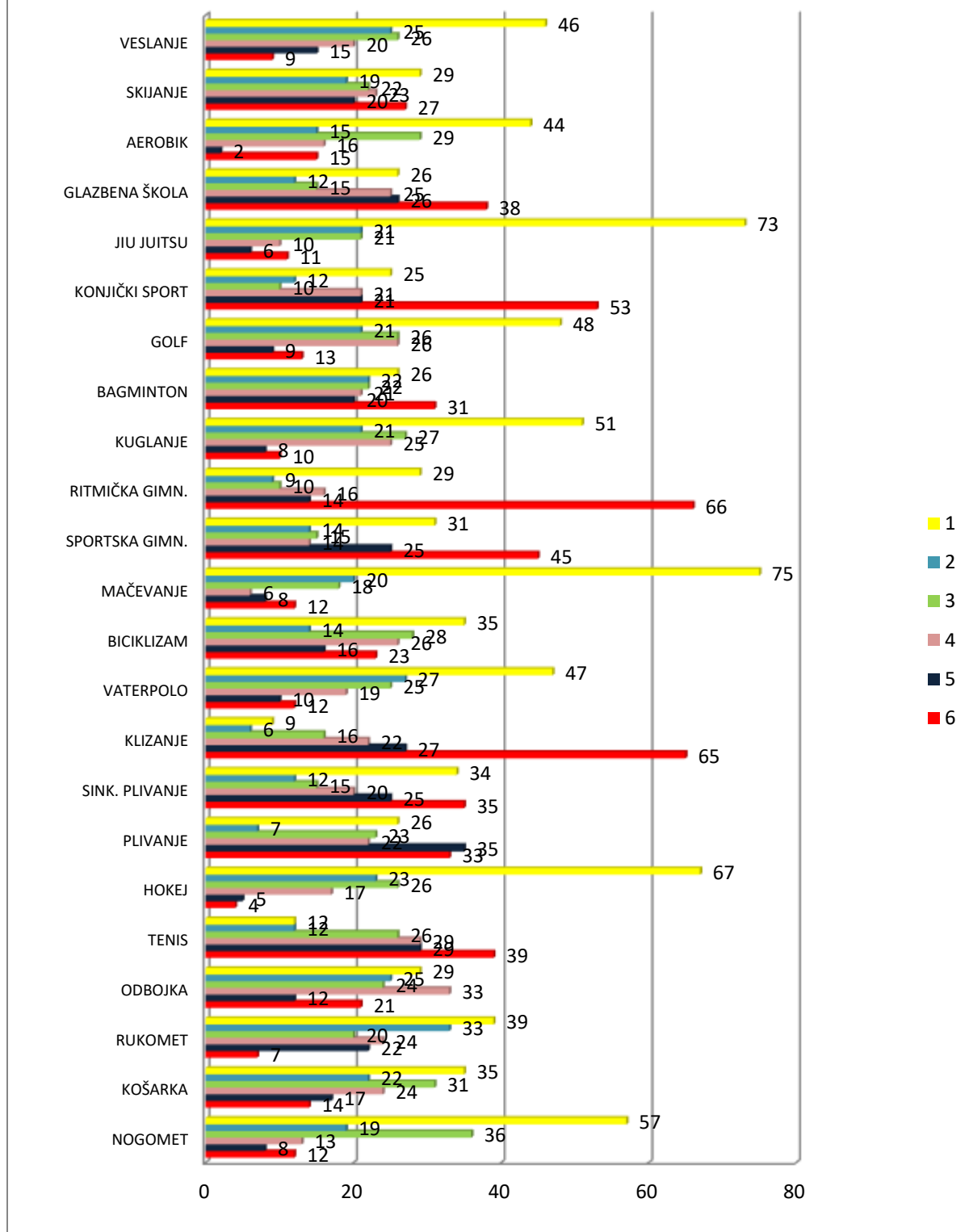
Grafikon 16 Prikaz rezultata Lickertove skale dječaka ruralne škole – 1. dio

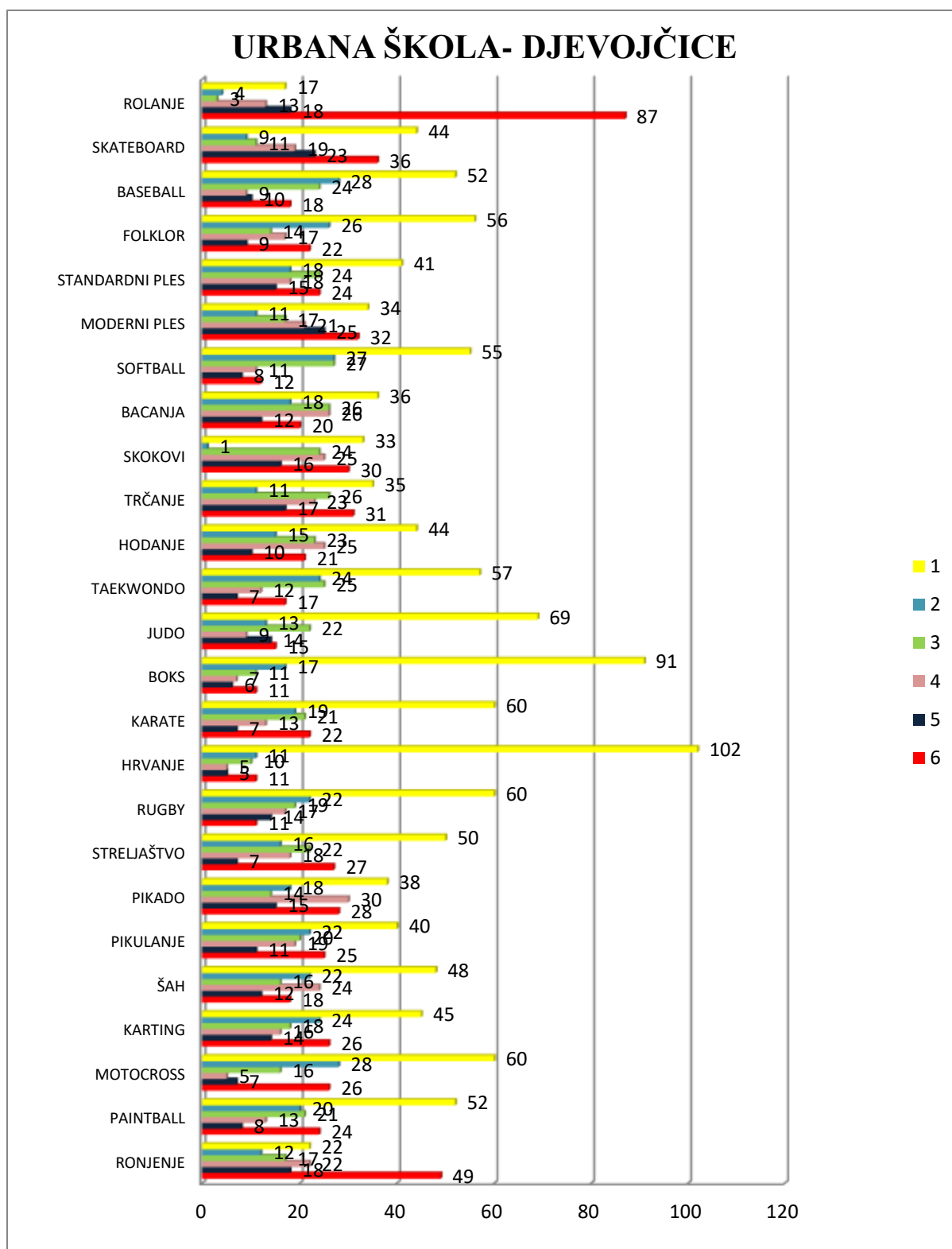
Grafikon 17 Prikaz rezultata Lickertove skale dječaka ruralne škole – 2. Dio

Grafikoni 16 i 17 prikazuju ocjene dječaka iz OŠ Breznički Hum. Najbolje ocijenjeni su motocross (30), nogomet (29) i biciklizam (28), dok su najlošije ocijenjeni ritmička gimnastika (19) i sinkronizirano plivanje (17). To se također većinom podudara s rezultatima iz grafikona 8. Rukomet je na drugom mjestu dok pikulanje ima najviše dvojki.

URBANA ŠKOLA- DJEVOJČICE

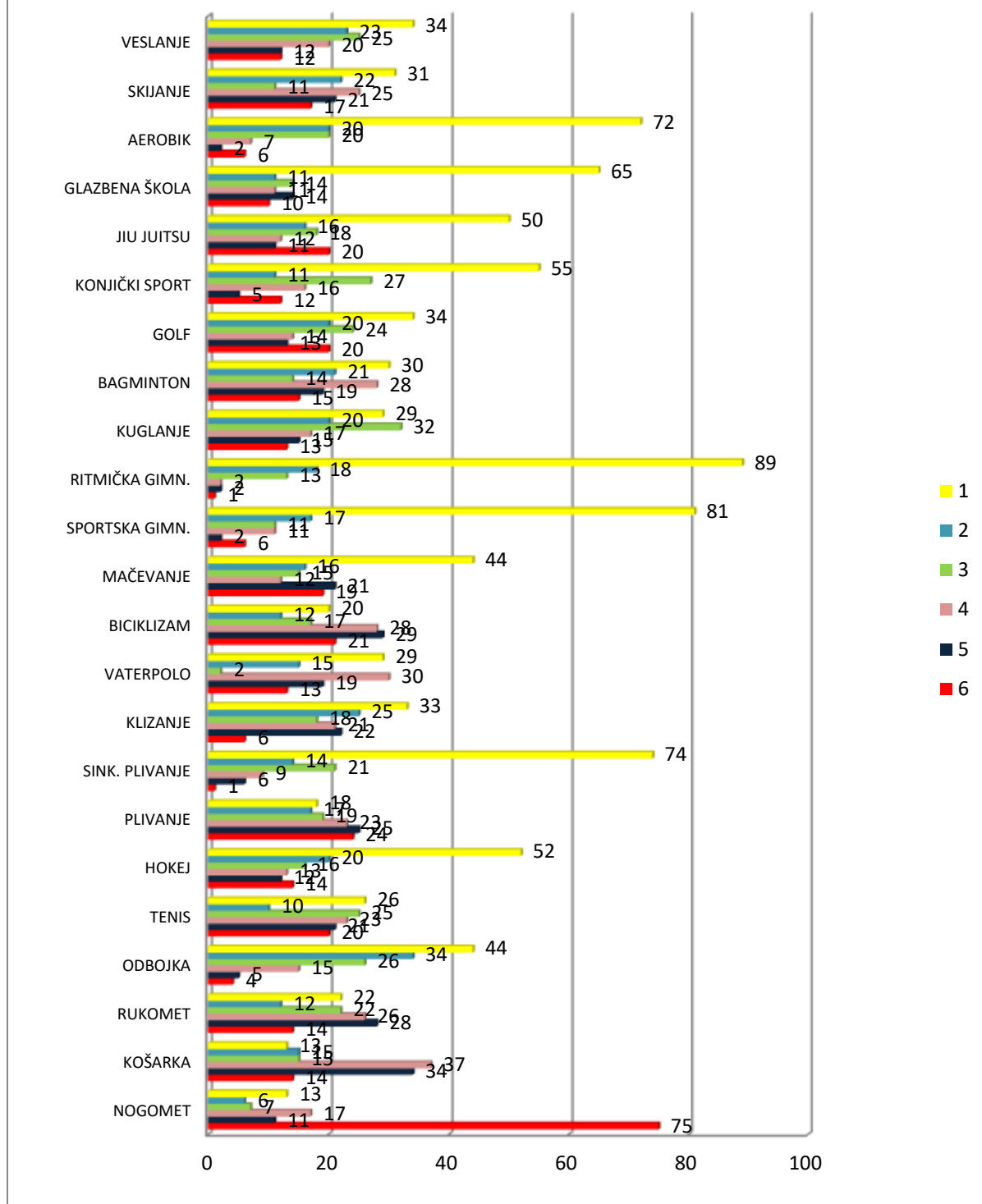
Grafikon 18 Prikaz rezultata Lickertove skale djevojčica urbane škole – 1. dio

Grafikon 19 Prikaz rezultata Lickertove skale djevojčica urbane škole – 2.dio

Grafikoni 18 i 19 prikazuju ocjene djevojčica iz OŠ Dugave. Slično učenicama ruralne škole, u urbanoj su najbolje ocijenjeni rolanje (87), ritmička gimnastika (66) i sinkronizirano plivanje (65), a najlošije ocijene dobilo je hrvanje (102). Plivanje je dobilo najviše petica što je blizu šesticama tako da se može zaključiti da je i ono među popularnijim sportovima.

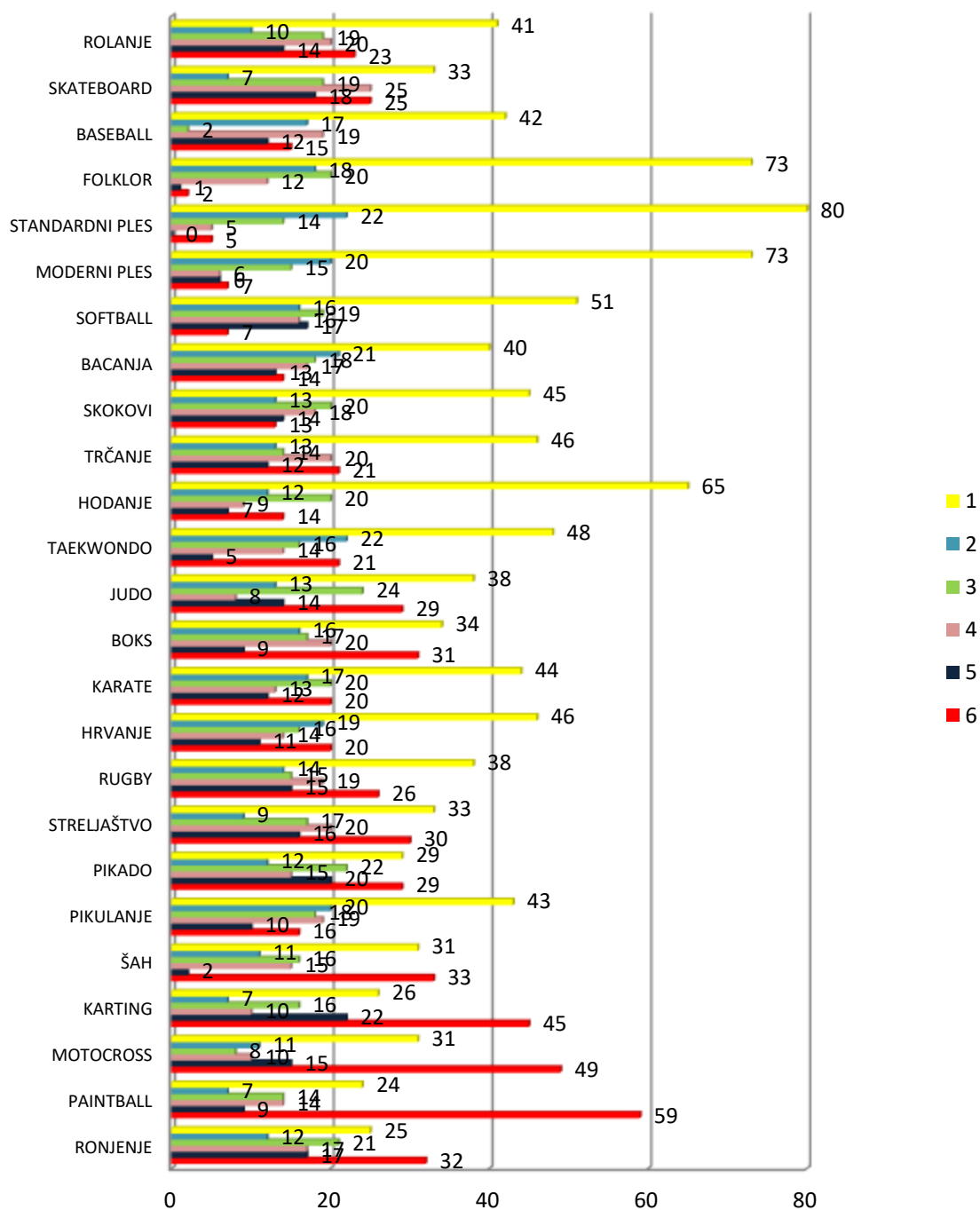
URBANA ŠKOLA- DJEČACI

Grafikon 20 Prikaz rezultata Lickertove skale dječaka urbane škole – 1. Dio

Grafikoni 20 i 21 prikazuju ocjene dječaka iz OŠ Dugave. Oni su najbolje ocijenili nogomet (75) i paintball (59), a najlošije ocjene dali su ritmičkoj (89) i sportskoj gimnastici (81) te standardnom plesu (80). S peticom je ocijenjena najviše košarka, dok je odbojka dobila najviše dvojki.

URBANA ŠKOLA- DJEČACI

Grafikon 21 Prikaz rezultata Lickertove skale dječaka urbane škole – 2. dio

Nema velikih odstupanja između ocjena i ranije postavljenih pitanja. Kod dječaka su najzastupljeniji sportovi nogomet, biciklizam, motocross, paintball, a kod djevojčica rolanje, gimnastika i plesovi.

7. Zaključak

Rezultati ovog istraživanja pokazali su kako se i u ruralnoj i u urbanoj školi učenici bave nekom kineziološkom aktivnošću u svoje slobodno vrijeme. Mnogi su proučavali tu temu; Prskalo, Badrić i Šilić proučavali su razlike u strukturi slobodnog vremena između učenika urbanih i ruralnih područja, zatim Badrić, Prskalo i Barić su istraživali kako učenici koriste svoje slobodno vrijeme. Jenko Miholić, Hraski i Juranić također su uspoređivali urbano i ruralno područje u bavljenju kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme. Iz tih se istraživanja vidi kako se veći broj učenika bavi kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme. To se očitovalo i u ovom radu. U obje škole većina učenika sudjeluje u jednoj ili više kinezioloških aktivnosti. Također se pokazalo kako se većina njih i želi time baviti, uključujući i one učenike koji trenutno ne treniraju ništa. Prikazalo se i vole li učenici one kineziološke aktivnosti u kojima sudjeluju. Više su uključeni u sport dječaci, ali dosta je i djevojčica. Autorica smatra kako je tome razlog odgoj i što ima dosta aktivnosti koje neki ne bi smatrali aktivnostima za djevojčice. U urbanoj školi zastupljeno je više sportova, ali to je vjerojatno zato što učenicima ruralne škole neki sportovi nisu toliko pristupačni. Kao dodatnu aktivnost u ruralnoj školi naveli su vatrogasce i mažoretkinje, dok su u urbanoj školi naveli akrobatski rock&roll i cheerleading. U obje škole pokazao se veliki afinitet ka bavljenju sportom u slobodno vrijeme. Najpopularnija kineziološka aktivnost u obje škole je nogomet, nakon njega slijedi plivanje i ritmička gimnastika. Autorica smatra kako bi istraživanje ovakvog tipa trebalo ponoviti na većem broju ispitanika što bi dalo veće mogućnosti kvalitetnijeg zaključivanja.

8. Popis literature

- 1) Andrijašević, M. (2008). *Kineziološka rekreacija i kvaliteta života – zbornik radova*. Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu. Zagreb.
- 2) Badrić, M., Prskalo, I., Barić, A. (2015). *Korištenje slobodnog vremena učenika osnovnih škola*. Andrijašević, M. Kineziološka rekreacija i kvaliteta života. 43-50. Zagreb. Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu.
- 3) Badrić, M., Prskalo, I., Šilić, N. (2011). *Razlike u strukturi slobodnog vremena između učenika urbanih i ruralnih područja*. 6. FIEP europski kongres. 58-64.
- 4) Badrić, M., Sporiš, G., Krističević, T. (2015). *Razlike u motoričkim sposobnostima učenika prema razini tjelesne aktivnosti u slobodno vrijeme*. Hrvatski športskomedicinski vijesnik. 30. 92-98.
- 5) Božović, R. R. (2007). *Slobodno vrijeme i igra*. Sociologija. Vol. L. N1.
- 6) Cindrić, M. (1992). *Izvanastavne i izvanškolske aktivnosti učenika osnovne škole*. Život i škola, 41(1). Zavod za školstvo Ministarstva prosvjete i kulture republike Hrvatske. Zagreb. 49-68.
- 7) Findak, V., Metikoš, D., Mraković, M. (1992). *Kineziološki priručnik za učitelje*. Zagreb: Hrvatski pedagoško književni zbor.
- 8) Findak, V., Mraković, M. (1998). *Primjenjena kineziologija u rekreaciji*. Fakultet za fizičku kulturu Sveučilišta. Hrvatski savez sportske rekreacije Sport za sve. Zagreb.
- 9) Findak, V., Prskalo, I. (2004). *Kineziološki leksikon za učitelje*. Visoka učiteljska škola. Petrinja.
- 10) Gavin, M. L., Dowshen, S. A., Izenberg, N. (2007). *Dijete u formi*. Zagreb: Mozaik knjiga.
- 11) Heath, G. W., Pate, R. R., Pratt, M. (1993). *Measuring Physical Activity Among Adolescents*. Public Health Reports. Vol.108.42-46
- 12) Ilišin, V. (2007). *Mladi: problem ili resurs*. Zagreb: Biblioteka Znanost i društvo. Institut za društvena istraživanja.
- 13) Jenko, S. M., Hraski, M., Juranić, A. (2016). *Urbano-ruralne razlike u bavljenju kineziološkim aktivnostima i provođenju slobodnog vremena učenika primarnog obrazovanja*. Hrvatski časopis o obrazovanju. Vol.18. 247-258.

- 14) Jogunica, R. C., Barić, R. (2015). *Izvanastavne i izvanškolske kineziološke aktivnosti i sadržaji za učenike od 1. do 4. razreda osnovne škole*. Školska knjiga. Zagreb.
- 15) Jurakić, D., Trošt, T., Višković, S. (2015). *Organizirani oblici provođenja slobodnog vremena učenika Osnovne škole Bartol Kašić I*. Andrijašević, M. - Kineziološka rekreacija i kvaliteta života. 67-75. Zagreb. Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu.
- 16) McKenzie, T. L., Kahan, D. (2008). *Physical Activity, Public Health and Elementary Schools*. The University of Chicago Press. Vol. 108. 171-180.
- 17) Mlinarević, V., Miliša, Z., Proroković, A. (2007). *Slobodno vrijeme mladih u procesima modernizacije – usporedba slavonskih gradova i Zadra*. Pedagogijska istraživanja. 4 (1). 81-99.
- 18) Neljak, B. (2010). *Opća kineziološka metodika*. Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu. Zagreb.
- 19) Petrić, V., Novak, D. (2015). *Interes za sportske aktivnosti učenika i učenica ruralnih sredina*. Andrijašević, M. Kineziološka rekreacija i kvaliteta života. 105-110. Zagreb. Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu.
- 20) Prskalo, I. (2012). *Kineziološki sadržaji i slobodno vrijeme učenika i učenika mlade školske dobi u 2007. i 2012. godini*. Hrvatski časopis o obrazovanju. Vol.15. 1/2013. 109-128.
- 21) Sindik, J. (2008). *Sport za svako dijete*. Buševac: Ostvarenje.
- 22) Šušvar, S. (2015). *Slobodno vrijeme u seoskoj sredini*. Sociologija sela. Agrarni institut. Odjel za sociologiju sela. Zagreb.

Prilog

1. Anketni upitnik

UPITNIK

ŠKOLA: _____

RAZRED: ____ DOB: ____ SPOL: _____

PRED TOBOM SE NALAZI TABLICA S NAVEDENIM SPORTOVIMA. POSTOJE 3 PITANJA; NA 2 PITANJA TREBAŠ ODGOVORITI SA ZAOKRUŽIVANJEM **DA** ILI **NE**.

NA TREĆE PITANJE POTREBNO JE ZAOKRUŽITI BROJ KOJI NAJBЛИŽE OPISUJE TVOJE MIŠLJENJE NA TEMELJU SLJEDEĆEG OPISA:

- 1 = NE SVIĐA MI SE UOPĆE
- 2 = NE SVIĐA MI SE
- 3 = NE SVIĐA MI SE, ALI NEMAM NIŠTA PROTIV
- 4 = SVIĐA MI SE
- 5 = JAKO MI SE SVIĐA
- 6 = OBOŽAVAM

PITANJA SE ODOSE NA IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI.

	SPORT	BAVIM SE	HTIO/HTJELA BIH SE BAVITI	SVIĐA MI SE
1.	NOGOMET	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
2.	KOŠARKA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
3.	RUKOMET	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
4.	ODBOJKA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
5.	TENIS	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
6.	HOKEJ	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
7.	PLIVANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
8.	SINKRONIZIRANO PLIVANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
9.	KLIZANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
10.	VATERPOLO	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
11.	BICIKLIZAM	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
12.	MAČEVANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
13.	SPORTSKA GIMNASTIKA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
14.	RITMIČKA GIMNASTIKA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
15.	KUGLANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
16.	BAGMINTON	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
17.	GOLF	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6

	SPORT	BAVIM SE	HTIO/HTJELA BIH SE BAVITI	SVIĐA MI SE
18.	KONJIČKI SPORT	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
19.	JIU JITSU	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
20.	GLAZBENA ŠKOLA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
21.	AEROBIK	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
22.	SKIJANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
23.	VESLANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
24.	RONJENJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
25.	PAINTBALL	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
26.	MOTOCROSS	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
27.	KARTING	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
28.	ŠAH	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
29.	PIKULANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
30.	PIKADO	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
31.	STRELAŠTVO	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
32.	RUGBY	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
33.	HRVANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
34.	KARATE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
35.	BOKS	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
36.	JUDO	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
37.	TAEKWONDO	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
38.	ATLETIKA/HODANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
39.	ATLETIKA/TRČANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
40.	ATLETIKA/SKOKOVI	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
41.	ATLETIKA/BACANJA	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
42.	SOFTBALL	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
43.	MODERNI PLES	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
44.	STANDARDNI PLES	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
45.	FOLKLOR	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
46.	BASEBALL	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
47.	SKATEBOARD	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
48.	ROLANJE	DA NE	DA NE	1 2 3 4 5 6
AKO SE BAVIŠ NEKIM DRUGIM SPORTOM, A DA NIJE NA POPISU, MOLIM NADOPIŠI:				

Izjava o samostalnoj izradi rada

Izjavljujem da sam ja Melisa Šaškin, student razredne nastave Učiteljskog fakulteta u Zagrebu, samostalno provela aktivnosti istraživanja literature i napisala diplomski rad na temu:

Usporedba afiniteta prema bavljenju kineziološkim aktivnostima u slobodno vrijeme između urbane i ruralne škole.

U Zagrebu, 25.10.2018.

Studentica
Melisa Šaškin